

HOLD ON. LET GO.

// INSTALLAATIO

ANU LEHTO
MAISTERIN TUTKINNON OPINNÄYTE
UUSI MEDIA, MEDIANLAITOS, AALTO YLIOPISTO
TAITEIDEN JA SUUNNITTELUN KORKEAKOULU
2014

Tekijä Anu Lehto

Työn nimi Hold on. Let go. Installaatio

Laitos Medianlaitos

Koulutusohjelma Uusi media

Vuosi 2014

Sivumäärä 77

Kieli suomi

Tiivistelmä

Opinnäytetyöni koostuu taiteellisesta produktiosta sekä kirjallisesta osiosta. Taiteellinen työni on installaatioteos Otaniemeen, Media Labin tiloihin. Installaatio koostuu videoprojisoinnista, äänimaailmasta sekä suurista heliumpalloista, joihin on kiinnitetty ihmisten unelmia ja pelkoja.

Kirjallisessa osiossa pyrin kuvailemaan mahdollisimman tarkasti taiteellista produktiotani ideasta installaatioksi sekä pohtimaan projektin aikana heränneitä kysymyksiä sekä luovan intohimon merkitystä työssäni. Kirjallisessa osiossa käsittelen myös luovuuteen liittyviä teemoja, kuten aika, pelot ja rohkeus sekä rikastava yhteisö.

Lähestyin luovuuden teemaa installaation kautta. Tavoitteenani oli luoda elämyksellinen, helposti lähestyttävä teos, jota saa koskea. Valitsin installaation aiheeksi unelmat ja pelot, koska ne liittyvät läheisesti luovaan intohimoon. Unelmat ja toiveet kertovat meille elämämme suunnan. Ne kertovat, mitä kohden tulisi ponnistella. Unelmat vaativat rohkeutta toimia niin kuin haluaa - pelkäämättä arvostelua tai vähättelyä.

Kysyin ihmisiltä verkon kautta heidän unelmistaan ja peloistaan. Vastaukset annettiin nimettöminä ja ne tulivat osaksi installaatiota; mustat pallot kantavat pelkoja ja valkoiset unelmia.

Installaan toisena osana on video, mikä projisoidaan seinälle. Se symboloi omaa matkaani kohti unelmaani kahdellakin tasolla. Ensiksi, olen halunnut luoda tunnelman, joka on minun elämässäni tällä hetkellä vallitsevana; kaikki tuntuu hiukan epävarmalta, tulevaisuus on vielä sumuun verhottu enkä oikein tiedä mihin päin lähteä. Unelmat vievät kohti uutta, mutta toisaalta pelot epäonnistumisesta ja pärjäämisestä leijuvat myös ilmassa. Toiseksi, tämän installaatioteoksen myötä otan ensimmäiset konkreettiset askeleet kohti omaa unelmaani, taiteellista työskentelyä. Videon tavoitteena on ollut rakentaa tila, aika ja tunnelma; äänimaailma pyrkii rauhoittamaan ja herkistämään ajatuksia. Videokuvan avulla olen halunnut rakentaa mielentilaa; odottavaa ja toiveikasta.

Avainsanat installaatio, video, unelmat, pelot, luovuus, mediataide

HOLD ON.

LET GO.

// INSTALLAATIO

KIITOS

Suuri kiitos **Pipsa Asialalle** kaikesta tuesta, tsempistä, nauruista ja hyvistä juttuhetkistä. Ilman sinua lopputyöni ei olisi valmistunut nyt.

Kiitos rakkaalle **Markukselle** kaikesta avusta; kuvaamisesta, roudaamisesta, kantamisesta, kускаamisesta ja kuuntelemisesta.

Suuri kiitos kuuluu myös **Kalle Wahlbergille** installaation äänimaailman tuottamisesta.

Lisäksi kiitos työni ohjaajalle **Kari Cavénille**.

Kiitos **Reetalle, iskälle, Siirille** ja **Sannalle**. Ystäville ja kaikille, jotka jakoivat kanssani unelmansa ja pelkonsa.

Kiitos myös **Mikko Virtalalle** kaikesta installaatioon liittyneestä avusta.

SISÄLLYSLUETTELO

1. TAUSTA	6
1.1 MOTIVAATIO	6
1.2 AIKAISEMMAT TYÖT	6
2. LUOVUUS	8
2.1 AIKA	8
2.2 PELOT VS. ROHKEUS	9
2.3 RIKASTAVA YHTEISÖ	9
2.4 LUOVA INTOHIMO	10
3. INSTALLAATIO	11
3.1 TILA JA AIKA.....	11
3.2 VUOROVAIKUTTEISUUS	12
4. TYÖN TAVOITE	14
5. LUOVA PROSESSI; IDEASTA INSTALLAATIOKSI	15
5.1 ENSIMMÄISET IDEAT	17
5.2 TILA	18
5.3 IDEOISTA IRTI PÄÄSTÄMINEN JA UUSIEN ETSIMINEN	20

5.4 TYÖNI OHJAAJA	24
5.5 TESTIRIPUSTUS	24
5.6 IDEAN MUOKKAUS	26
5.7 TEKNISET HAASTEET	28
5.8 HOLD ON. LET GO. -INSTALLAATION LOPULLINEN KONSEPTI	28
5.8.1 VIDEO	29
5.8.2 ÄÄNIMAAILMA	30
5.8.3 UNELMAT JA PELOT	31
5.8.4 PALLOT	43
5.9 INSTALLAATION PYSTYTYS	44
5.10 VALMIS INSTALLAATIO	46
5.10.1 OMA ARVIO	52
5.10.2 PALAUTE	53
6. LUOVAN PROSESSIN TYÖKALUT	54
6.1 MIELLEKARTAT	55
6.2 REFERENSSIT	55
6.3 PÄIVÄKIRJA	57
6.4 MOODFILMI JA -KUVAT	58

6.5 TESTIT	59
7. PROSESSIN AIKANA HERÄNNEET KYSYMYKSET	60
8. JOHTOPÄÄTÖKSET JA TULEVAISUUDEN SUUNNITELMAT	62
9. TYÖN DOKUMENTAATIO	63
9.1 PROJEKTIPÄIVÄKIRJA	63
9.2 VIDEO INSTALLAATION RAKENTAMISESTA	63
9.3 VALMIIN INSTALLAATION KUVAUS	63
LÄHDELUETTELO	64
LIITE 1. UNELMAT JA PELOT -KYSYMYSLOMAKE, SUOMI	66
LIITE 2. UNELMAT JA PELOT -KYSYMYSLOMAKE, ENGLANTI	67
LIITE 3. VASTAUKSET: UNELMAT	68
LIITE 4. VASTAUKSET: PELOT	73
LIITE 5. DVD	

1. TAUSTA

Maisterityöni koostuu taiteellisesta produktiosta sekä kirjallisesta osiosta. Taiteellinen produktio on installaatioteos Otaniemeen, Medialaboratorion tiloihin. Installaatio koostuu videoprojisoinnista, äänimaailmasta sekä kyselyn kautta saaduista vastauksista, jotka on kiinnitetty heliumpalloihin. Teoksen rinnalla olen pohtinut luovuuden teemaa ja siihen liittyviä aiheita kuten aika ja kasvu, pelko ja rohkeus, teot ja yhteisö.

Kirjallisessa osiossa pyrin kuvailemaan mahdollisimman tarkasti taiteellista produktiotani ideasta installaatioksi sekä pohtimaan projektin aikana heränneitä kysymyksiä sekä luovan intohimon merkitystä työssäni. Tulen tässä kirjallisessa osiossa pohtimaan myös installaation, katsojan ja tilan vuorovaikutusta sekä vuorovaikutuksen eri tapoja ja tasoja.

1.1 MOTIVAATIO

Luova intohimo on hiipinyt lopputyöni teemaksi pikkuhiljaa. Noin vuosi sitten tajusin ystävän kanssa viinilasin äärellä käydyn keskustelun lomassa, että en ollut unelmoinut aikoihin. Tuntui tyrmistyttävältä tajuta, että en pystynyt edes muistamaan, milloin viimeksi minulla oli ollut jokin unelma, mitä kohden olin kulkenut. Ammatillinen turhautuminen ja uupumus saivat osaltaan selityksen tätä kautta. Aihe jäi mietityttämään ja tajusin, että minun on lähdettävä etsimään ja oppimaan jotain uutta. Keväällä 2013 päätin, että se tulee tapahtumaan

opintovapaan ja maisterityön tekemisen kautta.

Syksyn 2013 aikana mietin useita maisterityön aiheita. Liikkuva kuva on itselleni tärkeä tarinankerronnan muoto. Lisäksi minulla oli jo kauan ollut halu lähteä tekemään fyysiseen tilaan liittyviä vuorovaikutteisia teoksia. Tämän seurauksena päädyin miettimään installaatiota teosmuotona. Siinä yhdistyisivät minua kiinnostavat asiat; tila, fyysinen olomuoto, teoksen suora vuorovaikutus katsojan kanssa tietyllä hetkellä sekä tarinankerronta. Ja mikä tärkeintä, sen myötä astuisin pois omalta mukavuusalueeltani.

1.2 AIKAISEMMAT TYÖT

Olen työskennellyt viimeisimmät 14 vuotta suunnittelijana; suurimman osan tästä ajasta mainostoimistossa, mutta myös freelancerina. Näin ollen työni ovat tähän mennessä olleet pääasiassa kaupallisia asiakkaille tehtyjä töitä palvelumuotoilun, yritysilmien ja mainonnan saralla. Työssä minun roolini on usein liikkunut tarinankerronnan, vuorovaikutteisuuden, graafisen suunnittelun ja käyttöliittymäsuunnittelun ympärillä.

Vuonna 2009 osallistuin Islannissa Raflost¹ mediataidefestivaalin yhteydessä järjestettyyn workshoppiin. Suunnittelimme ja tuotimme siellä intensiivisen viikon aikana ryhmätyönä installaation. Ryhmä koostui tanssijoista, äänisuunnittelijas-

¹ http://www.raflost.is/?page_id=18

Kuvat: Raflost 2009, installaation työvaiheita

2. LUOVUUS

ta, koodaajasta sekä visuaalisista suunnittelijoista. Viikko oli todella antoisa ja kiinnostus installatioita kohtaan heräsi. Jäädessäni opintovapaalle ja saadessani etäisyyttä työympäristööni, aloin miettimään enemmän oman työni luonnetta suunnittelijana. Työ on luovaa työtä. Tai sellaiseksi se ainakin yleisesti mielletään. Yritys, missä työskentelen on yt -neuvottellut viime vuosien aikana useasti. Tämän seurauksena yrityksen johto, strategia ja organisaatiokaaviot on piirretty uusiksi useampaan otteeseen. Tiimejä hajotetaan ja kootaan työn tehostamisen varjolla. Ihmisten vähentyessä töitä jaetaan entisten lisäksi. Uusiin projekteihin 'hypätään' ilman syvällisempää perehdytystä ja pinnistellään aikatauluissa pysymisen kanssa. Luovuus ei ole valitettavasti päällimmäinen asia, mitä näissä tilanteissa vaalitaan. Ilmapiiiri ja arki muuttuu painostavaksi selviytymistaisteluksi.

Kiti Müller, suomalainen neurologi ja tutkimusprofessori kirjoittaa: "Organisaatiouudistus, vallanpitäjien lempikukka, on henkinen rikkaruoho, joka tappaa yhteiskunnasta luovuuden ja työn ilon sekä rapauttaa yhteisöllisyyttä." (2014) Organisaatiouudistusten ja työilmapiiiriin pesiytyneen pelon myötä on vaikea keskittyä itse työn tekemiseen. Varsinkin luovan työn tekeminen vaikeutuu; yleinen sählääminen syö luovalta työltä tärkeää aikaa ja energiaa. Työkulttuurin rapautuessa 'rikastavan yhteisön' tuki loistaa poissaolollaan. Ihmiset valitettavan usein päätyvät tällaisissa selviytymistilanteissa suojaamaan vain omaa selustaansa. Oman edun tavoitteleva ajaa ohi yhteisöllisen luovuuden vaalimisen.

Työuupumuksen väistyessä aloin ymmärtämään, miten suoritavaksi oma työni oli osittain edellä mainittujen syiden vuoksi muuttunut. Levon myötä myös ajatukseni lähtivät virtaamaan ja ideoita alkoi tulvimaan. Mieli oli kevyt ja avoinna uudelle. Uusi ympäristö, asiat ja ihmiset lähtivät ruokkimaan tätä hyvää luovuuden olotilaa.

Luovan ajattelukyvyyn ja intohimon vaaliminen ja ruokkiminen on jokaisen henkilökohtainen velvollisuus. Arki ja ympäristö voivat kuitenkin olla vahvoja harhauttajia. Itse pyrin jatkossa pitämään kirkkaina johtotähtinäni seuraavat luovan intohimon ruokkijat: aika, rohkeus ja yhteisö.

2.1 AIKA

Joku on joskus sanonut, että "Luova työ vaatii aikaa ajatella". Luovuus on vaihtoehtojen etsimistä, uusien näkökulmien oivaltamista, keinojen kokeilemistä. Luovuutta on kyky löytää uusia yhteyksiä asioiden välille. "Luovuuden ansiosta meille avautuu uusia näkökulmia, mahdollisuuksia tai tapoja toimia." (Solatie & Mäkeläinen, 2009)

Luova prosessi koostuu erilaisista vaiheista. Filosofian akademian verkkosivuilla² on esitetty luovan prosessin vaiheet seuraavasti: kerääminen, valikointi, luonnostelu, jalostaminen,

2 <http://filosofianakatemia.fi/download/luovantyonopas10.pdf>

viimeistely. Keräämisvaihe synnyttää luovan työn perusmateriaalin. Valikointivaiheessa materiaalista eritellään käyttökelpoiset ja kelvottomat. Luonnosteluvaiheessa syntyy työn ensimmäinen versio. Jalostamisvaiheessa työtä hiotaan, kunnes se on valmis. (Järvilehto L. , 2009) On siis selvää, että kaikki tämä vaatii aikaa. Lisäksi luova prosessi ei välttämättä etene lineaarisesti edellä esitetystä järjestyksessä. Joitain vaiheista voidaan käydä läpi useampia kertoja halutun lopputuloksen saavuttamiseksi. Luovuus ei ole pakotettavissa palaveriaikoihin tai aikatauluihin. Luovuuttaan voi kehittää, mutta ajattelu ja ideat ovat taustalla myös tiedostamattomana jylläävä voima. Ideat syntyvät vapaasti liikkuvasta mielestä.

2.2 PELOT VS. ROHKEUS

Ajan lisäksi luovuudessa on kyse rohkeudesta. Pelon ja uskalluksen taistelusta, pelon yli menemisestä ja sen myötä ihmisenä kasvamisesta. Epäonnistumisen pelko on luovuuden pahin vihollinen, se estää uusien asioiden kokeilemista ja pysäyttää kehityksen. Luovuus on uskallusta luopua vanhasta, se on uuden luomista. Luovuus vaatii rohkeutta toimia niin kuin haluaa - pelkäämättä arvostelua tai vähättelyä. (Solatie & Mäkeläinen, 2009) Pelko on energiaa kuluttavaa ja se syö voimia aktiivisesta ja kehittävästä otteesta omaan elämään.

Unelmien tavoittelu liittyy rohkeuteen. Unelmat näyttävät elämällemme suunnan. Vaatii rohkeutta sanoa unelmansa ääneen sekä varsinkin vaatii rohkeutta lähteä määrätietoisesti teke-

mään työtä niiden eteen. Ja pitää myös uskaltaa unelmoida suuresti. Kaikki unelmat eivät ehkä toteudu, mutta usein onni piilee niiden tavoittelemisessa ja ainoastaan tavoittelemalla unelmiaan löytää uusia polkuja ja uusia unelmia.

2.3 RIKASTAVA YHTEISÖ

Myös yhteisöllä, ihmisillä ympärillämme on suuri merkitys. Pekka Himanen puhui Luovuuden kulttuuri -luentosarjassaan yhteisön rikastavasta voimasta. ”Rikastavan vuorovaikutuksen kulttuurissa ihmiset auttavat sinua pääsemään pidemmälle sinun jutussasi.” (2014)

Oman luovuuden kehittämisen kannalta hedelmällisintä olisi hakeutua ympäristöön, jossa toteutuu arvonannon teema. Ihmiset kykenevät silloin kokemaan aitoa iloa ja onnellisuutta toistensa onnistumisista. Lisäksi rikastavan vuorovaikutuksen kulttuurissa tapahtuu oppimista oppimisen päälle. Uskon, että myös ’mestari’ joka auttaa ’oppilastaan’ pääsemään pidemmälle tämän jutussa, saa uusia näkökulmia omaan työhönsä. Tiedon ja ideoiden vapaa vaihtaminen ja ihmisten syvällinen vuorovaikutus on mielestäni yksi luovuuden elinehto.

2.4 LUOVA INTOHIMO

Minulle luova intohimo merkitsee vahvaa sisältä kumpuavaa, jopa pakottavaa tarvetta ilmaista itseäni kuvin, sanoin, tarinoin ja elämyksin. Se on halua heittäytyä ajatusten vietäväksi, se on uppoutumista tekemisen ilosta. Luova intohimo on tekijä, mikä ajaa eteenpäin omassa ilmaisussa. Se on yksi hyvinvointini edellytys. Itselläni luova intohimo linkittyy vahvimmin taiteelliseen työskentelyyn. Koen, että omalla kohdallani sen kaltainen työskentely luo puitteet parhaiten luomisprosessiin heittäytymiselle.

Luova intohimo ei kuitenkaan ole ainoastaan taiteelliseen työskentelyyn liittyvä asia. Yritysmallmassa on herätty myös tunnustamaan tällaisen voiman tärkeys. Aalto Service Factory, Tiedon ja innovaatioiden tutkimuskeskus (CKIR) ja Aalto Future Club järjestivät viime keväänä paneelitilaisuuden³ aiheesta: Miten luova intohimo muuttaa yrityksiä ja yhteiskuntaa? (2013)

Paneelin keskustelua isännöinyt Lauri Järvilehto referoi paneelisteja blogissaan⁴ seuraavasti:

³ <http://www.servicefactory.aalto.fi/fi/paneeli2013>

⁴ <http://ajattelunammattilainen.fi/2013/04/15/miten-luova-intohimo-muuttaa-maailmaa/>

” Professori Mikko Korja tähdensi, että intohimo ohjaa meitä löytämään tuntemattomia tuntemattomia. Siis niitä asioita, joista emme vielä edes tiedä että emme tiedä. Suuntaamalla luovan ajattelun ja intohimon räjähdysvoimaa voimme oppia uutta sellaisista asioista, joiden olemassaolosta emme tiedä mitään vielä hetki sitten.

Kuten Jarmo Eskelinen linjasi, ideat ovat verkostoja: käytämme samoja ideoita yhä uudelleen ja uudelleen. Kuitenkin alati eri tavoin. Ideat ruokkivat lisää ideoita. Seurauksena on jatkuvasti kiihtyvä itseään ruokkiva kehityskulku.

Ääretöntä monimutkaisuutta ei voi ottaa haltuun analysoimalla. Olennaista on tarttua nyt toimeen ja tehdä jotain uutta – jotain, joka kirkastaa omassa elämässäsi tai lähipiirissäsi sitä, missä oma intohimosi on.”

Koen oman luovan intohimon pohtimisen tärkeäksi ennen kaikkea yksilön kannalta, mutta sillä voisi olla nykyistä laajemat positiiviset vaikutukset myös yhteiskunnallisesti.

3. INSTALLAATIO

Installaatio tarkoittaa johonkin tilaan tai paikkaan tehtyä taideteosta, joka käyttää tilan ominaisuuksia hyväkseen. Installaatio voi olla pysyvä tai väliaikainen, kuten minun installaationi. Installaatio voi koostua erilaisista materiaaleista, esineistä ja aineistoista. Käytin installaatiossani äänimaailmaa, projisointia videokuvaa, heliumilla täytettyjä jättipalloja, sekä ihmisiltä kerättyjä unelmia ja pelkoja kortteihin painettuna.

Kuvataideakatemiaan liikkuvan kuvan opiskelija Anna Nykyri, kokeellisten taiteiden nomadisen akatemian koordinaattori Kari Yli-Annala ja kuvataiteilija Vesa-Pekka Rannikko selittävät installaatiota seuraavasti: ” Installaatiossa on kyse tässä ja nyt kokemuksesta ja tilasta ja sellaisista asioista, jotka ovat kuvataiteessa ollut esillä aikaisempina vuosisatoina... pohditaan teoksen sijoittumista, katsojan positiota ja kokemista laajemminkin kuin taideteoksen objektina olemisen puitteissa...” ”Installaatio on otollinen taiteenlaji, se mahdollistaa mittaamattoman määrän tulkintoja avoimuudessaan...” ”Kysymykset, mistä installaatio lähtee ja rakentaa oman erityisyytensä ovat sellaisia, jotka ovat olleet mukana taiteessa jo alusta lähtien ja inhimillisessä ilmaisussa jo ennen varsinaista taiteen käsitystä...” ”Installaatio on tilateos, joka ottaa kantaa tilaan sisällöllisesti tai konkreettisesti. Katsoja voi joutua kohteeksi...” ”Installaatiossa voidaan käyttää valmiita arkisia esineitä... se ero on ainakin veistokseen.” (Nykyri ;Yli-Annala;& Rannikko, 2009)

Tämä ilmaisullinen monimuotoisuus, tila ja aika ulottuvuus

sekä nimenomaan ne ”inhimillisen ilmaisun piirteet” ovat pitkälti syitä, miksi koen installaation taidemuotona tai ilmaisun keinona läheisimmäksi. Se, että katsoja voi olla osa teosta, osallistua ja lähestyä teosta tilassa on äärettömän kiehtovaa.

3.1 TILA JA AIKA

Installaatio koetaan tietyssä tilassa ja ajassa. Vuorovaikutus joko syntyy tai ei, juuri sillä hetkellä. Se tuntuu hyvinkin inhimilliseltä kohtaamiselta. Minua kiehtoo tämä hetkellisyys ja toisaalta tilojen luonteet ja se, mitä ne jo itsessään saa ihmiset tuntemaan. Tilalla itsellään on yleensä taipumus herättää ihmisessä jokin tunne tai tunnelma. Taiteilija Olafur Eliasson pohtii dokumentissa ”Space is process” tilan luonnetta. ”Mikä tekee tilasta tuottavan? Mikä tekee tilasta haastavan? Kiinnostavan? Osallistavan? Hyväksyvän?” (Jørgensen & Lundø, 2009) Nämä kysymykset korostuvat varsinkin julkisissa tiloissa ja kaupunkiympäristössä. Mitkä ovat ihmisten odotukset ja tilaan ladatut toiveet? Missä tilanteessa ja mielentilassa ihmiset liikkuvat tilassa? Galleriatilat ovat mielestäni luonteeltaan hyvinkin eleettömäksi hävitettyjä. Galleriatilaan ihminen on myös jo valmiiksi tietyllä tapaa asennoitunut, hänellä on odotuksia ja hän on virittäytynyt tiettyyn mielentilaan. Julkiset tilat, jotka eivät ole valmiiksi omistettuja taiteelle, ovat mielestäni haastavampi ympäristö huomion ja kiinnostuksen herättäjinä, varsinkin kun puhutaan taiteesta. Toisaalta ne voivat

olla myös kiitollisimpia ja yllättävimpiä reaktioita aikaansaavia tiloja taiteen esittämiseksi. Installaationi sijoittui oppilaitoksen tilaan. Eri ihmisillä oli hiukan erilaisia odotuksia tilan käytön suhteen ja alkuun tuntuikin, että installaation tekeminen oli hiukan ei-toivottu asia. Mutta loppupelissä monet ilahtuivat, kun kohtasivat installaationi.

Tilaan ja installaation kohtaamiseen liittyy aina aika. Hetki, kun ihminen antautuu teoksen kanssa vuorovaikutukseen. Tämän lisäksi aikaa voidaan lähestyä myös toiselta kantilta; missä ajassa teos elää, mikä on teoksen sisäinen aikaperspektiivi ja sen vaikutus katsojaan?

Moderni elämäntapa ja teknologian kehitys ovat muuttaneet kokemustamme ajasta. Walter Benjamin (1892-1940) asettaa vastatusten modernien työläisten tehtaissa kokeman ”helvetillisen ajan”, jonka piirissä elävät eivät koskaan ehdi tehdä loppuun sitä minkä aloittavat, sekä yksilöllisemmän ja syväliisemmän ajan kokemuksen, jossa ”tähtenlennon valo leimah-
taa ihmiselle”. (Seppä, 2012, s. 186) Teknologia mahdollistaa aikaperspektiivillä leikkimisen. Itse käytän teoksessani hidastettua videokuvaa, jonka toivon hidastavan ja rauhoittavan katsojan aikakäsityksen siten, että huomio kääntyisi hänen omiin ajatuksiinsa. Seppä kuvailee kirjassaan erään videoteoksen hidastettua kuvaa seuraavasti: ”Luonnollista havaintokykä selvästi tarkempi liikkeen kuvaus tuntuu vievän katsojan erityislaatuiseen tilaan ”tässä” ja ”toisaalla” olemisen välillä, mihin Benjamin viittaa kuvatessaan auraattista kokemusta tilan ja ajan oudoksi yhteenkietoutumaksi. Tekee mieli väittää että Violan (taiteilijan) kuvat muuntuvat hidastetun liikkeen avulla subjektiivisiksi tai affektiivisiksi tiloiksi, jotka johdatta-

vat katsojaa kuuntelemaan omaa sisintään sekä muistinsa ja ruumiinsa kerrostumia.” (Seppä, 2012, s. 198)

3.2 VUOROVAIKUTTEISUUS

Tilallisessa taiteessa katsojan merkityksen ohittaminen tuntuu mahdottomalta.

” Teokset määrittävät eri tavoin suhteessa tilaan ja katsojaan: suhde voi olla riippuvuussuhde tai kieltävä. Katsojasta saattaa tulla etäisen tarkkailijan sijaan teokseen osallistuja. Teoksen, tilan ja katsojan välistä rajaa voi olla vaikea määrittää. Tällöin vuorovaikutteisuus katsojaan ja tilaan määrittää teoksen olemusta, jolloin tämän suhteen huomioiminen on edellytys teoksen olemuksen ymmärtämiseksi.” (Karhunen, 2011) Claire Bishopin mukaan installaatio puhuttelee katsojaa suoraan. Installaation katsoja on kokonaisvaltaisen ruumiillinen ja moniaistinen, kun taas esimerkiksi kuvanveisto perustuu etäisyyteen teoksen ja katsojan välillä. (Bishop, 2005, s. 6) Halusin omassa työssäni osallistaa ihmisiä jo tekovaiheessa kysymällä heidän unelmistaan ja peloistaan. Itse installaatiossa katsoja houkutellessaan koskettamaan teosta ja liikkumaan ilmatilassa leijuvien unelmien ja pelkojen seassa. Vuorovaikutteisuus on fyysistä, mutta se houkuttelee myös ajattelemaan. Halusin pitää tässä teoksessa vuorovaikutteisuuden ”perustasolla” ja helposti lähestyttävänä, sellaisena, että katsoja ei koe, että häneltä ”vaaditaan” liikaa.

Haluan saada ihmiset hetkeksi pohtimaan omia unelmiaan. Ja

DESIGNMUSEO

Hyvä näyttelyvierailija! Tiedämme, että
Henrik Vibskovin näyttelyn teokset ja
vaatteet houkuttelevat koskettamaan.
Pyydämme silti huomioimaan, että teokset
ja vaatteet ovat herkkiä näyttelyesineitä,
eikä niihin valitettavasti saa koskea.
Kiitos huomaavaisuudesta!

Dear Visitor! We are aware that the art
works and clothes of the Henrik Vibskov
exhibition are very tempting to be touched.
However, it is very important not to
touch or step on any of the fragile art
works or clothes. Thank you for your kind
cooperation!

designmuseum

4. TYÖN TAVOITE

pelkojaankin. Haluan saada katsojan antautumaan hetkeksi vuorovaikutukselle, vähintään hienovaraisesti ajatusten tasolla. Haluan luoda tilaan helposti lähestyttävän teoksen, jota saa koskettamalla tarkastella. Teoksen osana olevat, tuntemattomien ihmisten unelmat ja pelot saattavat herättää halun miettiä myös omaa elämää.

Installaation toisena osana on video, mikä projisoidaan seinälle. Se symboloi omaa matkaani kohti unelmaani kahdellakin tasolla. Ensiksi, olen halunnut luoda tunnelman, joka on minun elämässäni tällä hetkellä vallitsevana; kaikki tuntuu hiukan epätodelliselta ja epävarmalta, tulevaisuus on vielä sumuun verhottu enkä oikein tiedä mihin päin lähteä. Unelmat vievät kohti uutta, mutta toisaalta pelot epäonnistumisesta ja taloudellisesta pärjäämisestä leijuvat myös ilmassa. Toiseksi, tämän installaatioteoksen myötä otan ensimmäiset konkreettiset askeleet kohti omaa unelmaani, taiteellista työskentelyä. Videon tavoitteena on ollut rakentaa tunnelmaa; äänimaailma pyrkii rauhoittamaan ja herkistämään ajatuksia ja videokuvan avulla olen halunnut rakentaa mielentilaa; odottavaa ja toiveikasta.

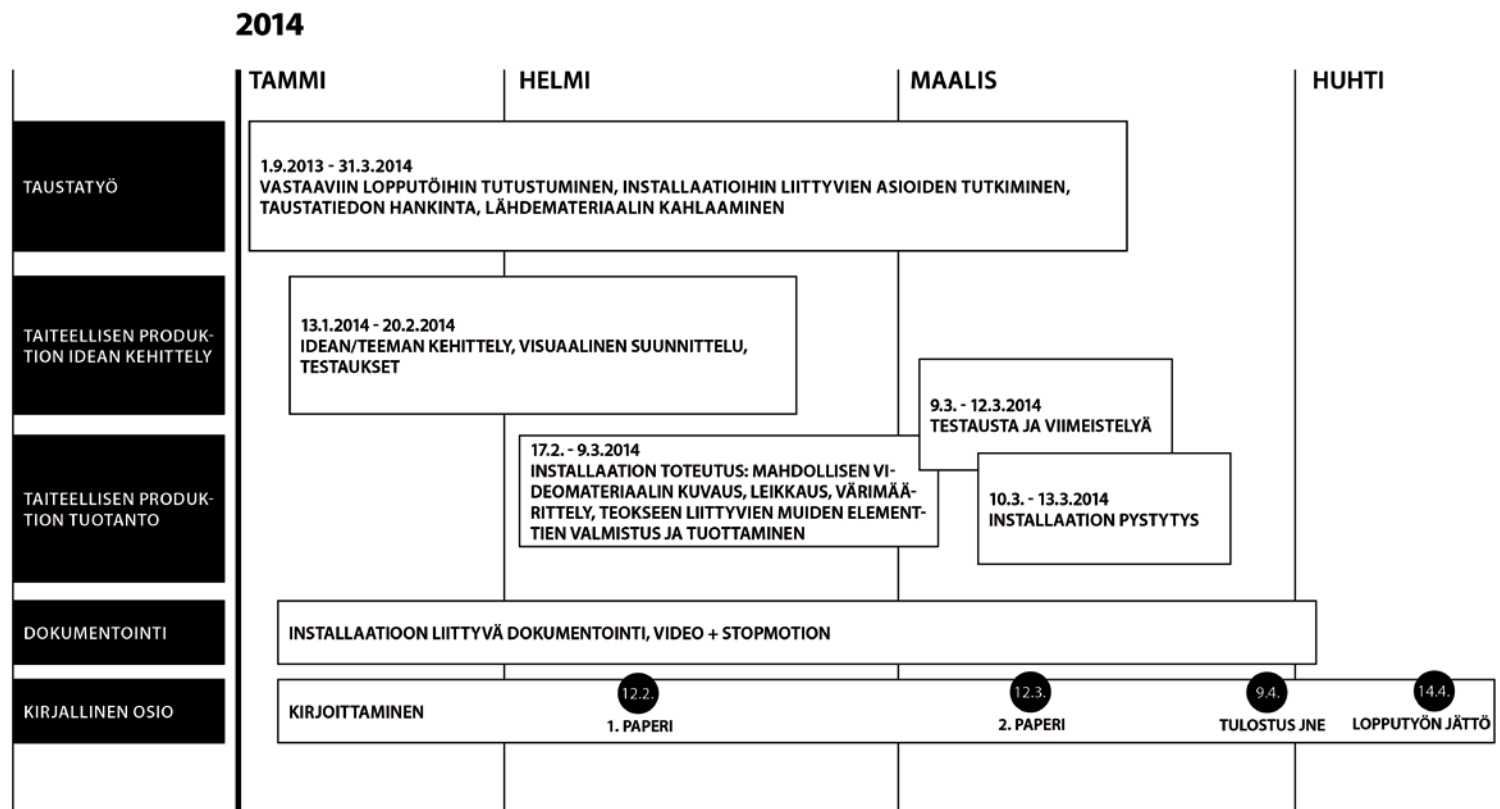
Installaation aihe, unelmat ja pelot, liittyvät myös vahvasti Media Labin tiloissa päivänsä viettävien opiskelijoiden elämäntilanteisiin; osa on juuri aloittanut opintonsa ja jossain tulevaisuudessa siintää suuret unelmat. Osa taas on jättämässä pian opinahjonsa ja astumassa siihen maailmaan, missä unelmat olisi ehkä lunastettavissa. Unelmat ja pelot seuraavat vahvasti varsinkin elämän muutostilanteissa. Ja tämän vuoksi halusinkin ihmisten pysähtyvän hetkeksi miettimään. Estääkö joku pelko tavoittelemasta unelmaa, voisiko siitä päästä irti tai päästä yli, jotta elämä saisi oikean suunnan? Ja toisaalta teos olisi voinut toimia myös 'äänitorvena' Media Labin henkilökunnalle; mitä pelkoja tai unelmia liittyy siihen, että yhteisö fyysisesti repäistiin irti Arabiasta?

5. LUOVA PROSESSI; IDEASTA INSTALLAATIOKSI

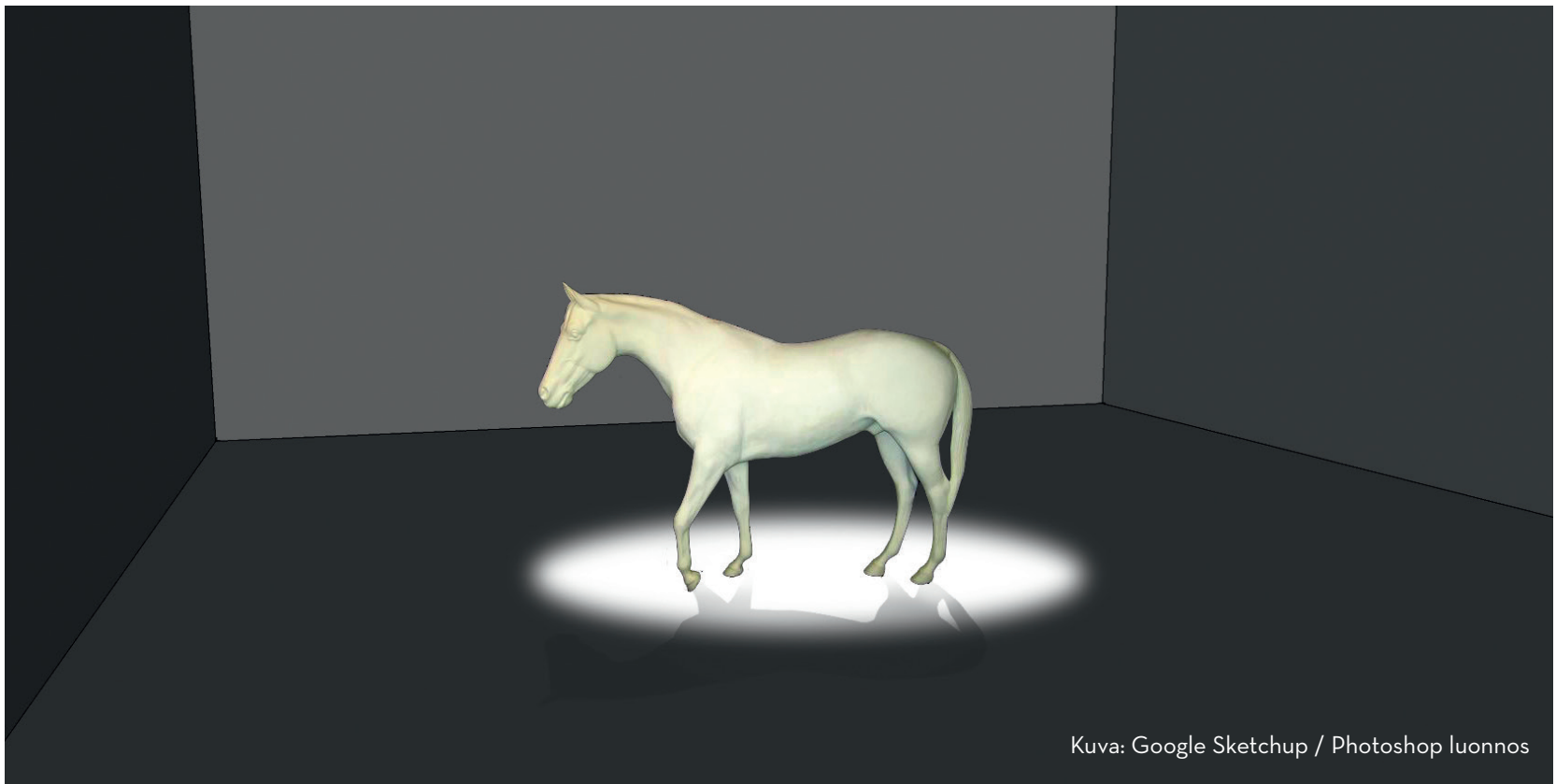
Tässä osassa kuvailen taiteellisen työni prosessia mahdollisimman tarkkaan ideasta installaatioksi. Pidin koko taiteellisen prosessin ajan projektipäiväkirjaa, jonne kirjasin työn eri vaiheet, haasteet ja heränneet ajatukset.

Kokonaisuudessaan maisterityöni prosessi alkoi syksyllä 2013, jolloin jäin opintovapaalle ja täysipäiväisesti pohtimaan ja tekemään työtä. Syyslukukauden aikana kävin läpi useampia aihe vaihtoehtoja animaatiosta kaupunkiympäristöön sijoittuviin vuorovaikutteisiin installaatioihin. Mahdollisen yhteistyökumppanin aikataulujen venyessä päätin luopua niistä projekteista maisterityöni aiheena. Halusin kuitenkin tehdä tilallisen teoksen, missä pääsisin tutkimaan itselleni uudempia alueita. Minulle ehdotettiin, että voisin tehdä installaation Otaniemeen Media Labin uusiin tiloihin. Se olisi työ, jonka voisin toteuttaa täysin omista lähtökohdista, ilman yhteistyökumppanin ja asiakkaan vaikuttimia. Ajatus tuntui hyvältä ja tammikuussa aloitin projektin. Tein projektista ensin idea- ja tuotantosuunnitelmat.

2014 LOPPUTYÖNI AIKATAULU

Kuva: Projektini ideasuunnitelman liitteenä ollut aikataulu

Kuva: Google Sketchup / Photoshop luonnos

5.1 ENSIMMÄISET IDEAT

Ennen tilan näkemistä minulla oli ollut mielessä luovuuden teema, jonka ympärille olin lähtenyt miettimään installaatiota. Minulla oli idea, missä katsojalta vaadittaisiin rohkeutta ja ehkä jopa itsensä ylittämistä. Välineenä katsojan ja teeman välillä toimisi luonnollisen kokoinen hevosveistos. Veistos seisoi hämärän ympäröimänä valokeilassa. Ajatuksenani oli haastaa katsoja koskettamaan teosta, ylittämään sovinnaisen

ja totutun ja jopa kiipeämään hevosen selkään. Mallintaisin hevosen 3D ohjelmalla, jonka jälkeen se valmistettaisiin lasikuidusta. Hevosen sisään asennettaisiin sensori, joka tunnistaisi selkään kiivenneen. Sensori käynnistäisi sisään asennetun 'sydämen', jonka kokija voisi kuulla ja tuntea kehossaan. Samalla hevosen varjokuvan projisointi heräisi eloon. Katsoja / kokija herättäisi rohkeudellaan teoksen henkiin.

5.2 TILA

Seuraavaksi menin katsomaan tilaa, mistä Pipsa Asiala oli minulle maininnut. Medialaboratorio muutti alkuvuodesta Otaniemeen Miestentielle, arkkitehtipiskelijoiden kanssa jaettuun rakennukseen. Tilat ja koko Otaniemen alue eroavat hengeltään suuresti Arabian alueesta. Otaniemen tilat ovat uudet ja kliniset, jopa virastomaiset. Toiveena onkin ollut, että tiloja päästäisiin muokkaamaan Medianlaitoksen näköiseksi. Tilojen kuului palvella ihmisiä eikä toisinpäin. Opetusluokkien ja henkilökunnan työtilojen keskelle jää avointa aulatilaa, joka sopisi hyvin opiskelijoiden oleskeluun sekä töiden esittelyyn. Työni toinen ohjaaja Pipsa Asiala, Media Labin tuottaja, ehdottikin, että tekisin installaationi tähän tilaan.

Tila loi omat haasteensa työlle. Siinä ei ole juurikaan ehjiä seiniä ja se on suhteellisen matala. Valaistus tulee loisteputkista. Projisointien kannalta monet ikkunat tuovat haasteensa. Ikkunat on toki mahdollista sulkea sälekaihtimilla, mutta

toisaalta ajatus valon blokkaamisesta tässä tilassa ei tuntunut hyvältä. Tila luo työlle tiettyjä rajoitteita myös muun muassa koon, äänimaailman sekä toteutustekniikan suhteen verrattaessa esimerkiksi galleriatilaan. Installaatiolle varattu tila oli osa isompaa tilaa, jossa tullaan viettämään aikaa oleskelun ja mahdollisesti työskentelyn parissa. Aulatilaa ympärillä on opetustiloja. Installaation tila rajautuu ainoaan 'ehjään' seiniin sekä ikkunoita täynnä olevaan ulkoseiniin. Kahdelta sivulta tila jää avoimeksi. Takaseinä eli ehjä seinä on 4 metriä leveä, tilan korkeus on 2.8 metriä.

Toisaalta taas, on mahtavaa luoda installaatio juuri tähän tilaan. Installaationi voi omalta osaltaan auttaa ihmisiä virittymään luovaan mielentilaan. Tila voi luoda hetken vapautuneen tauon ehkä formaalimmista opetushetkistä. Ja toisaalta ehkä installaationi saa opiskelijat innostumaan esittelemään myös omia töitään tilassa.

Kuvat viereisellä sivulla: Otaniemi, Media Labin tilat. Installaatiolle osoitettu tila ja sitä ympäröivä aula.

5.3 IDEOISTA IRTI PÄÄSTÄMINEN JA UUSIEN ETSIMINEN

Otaniemen tila ja toisaalta myös aika sekä budjetti tulivat ensimmäisten installaatio ajatusteni tielle. Välillä ideoista on luovuttava ja lähdettävä etsimään uutta kulmaa tekemiselle.

Tilan korkeus, käyttötarkoitus ja sen rauhaton olemus monine pikkuikkunoineen johti ajatukseni siihen, että halusin installaation kautta tuoda tilaan tilan, jossa ainakin henkisesti voisi hetkeksi sulkea itsensä ympäröivän ulkopuolelle.

Ajatuksenani oli, että ehjän seinän eteen levitetään 4 metrin matkalle (4m x 4m) musta ruohomatto. Se luo alustan, jolle

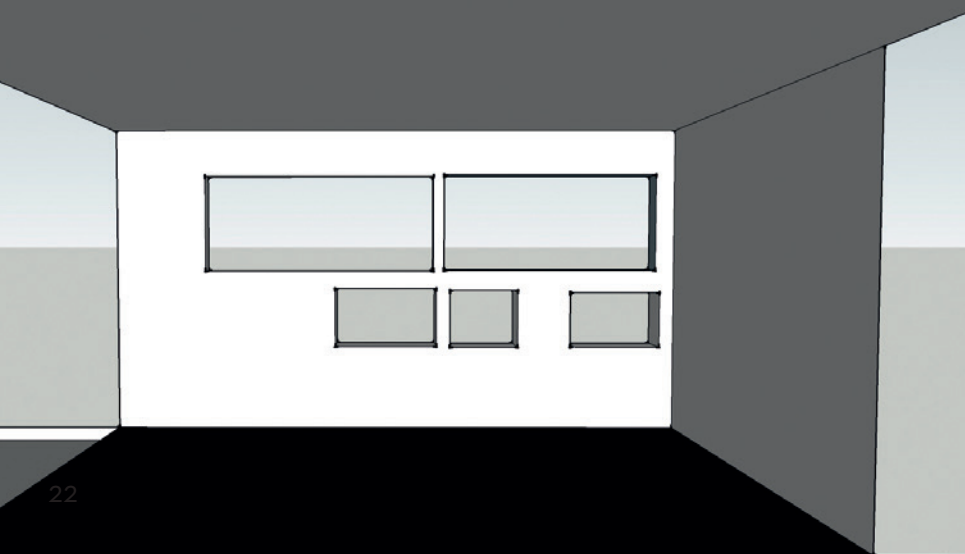
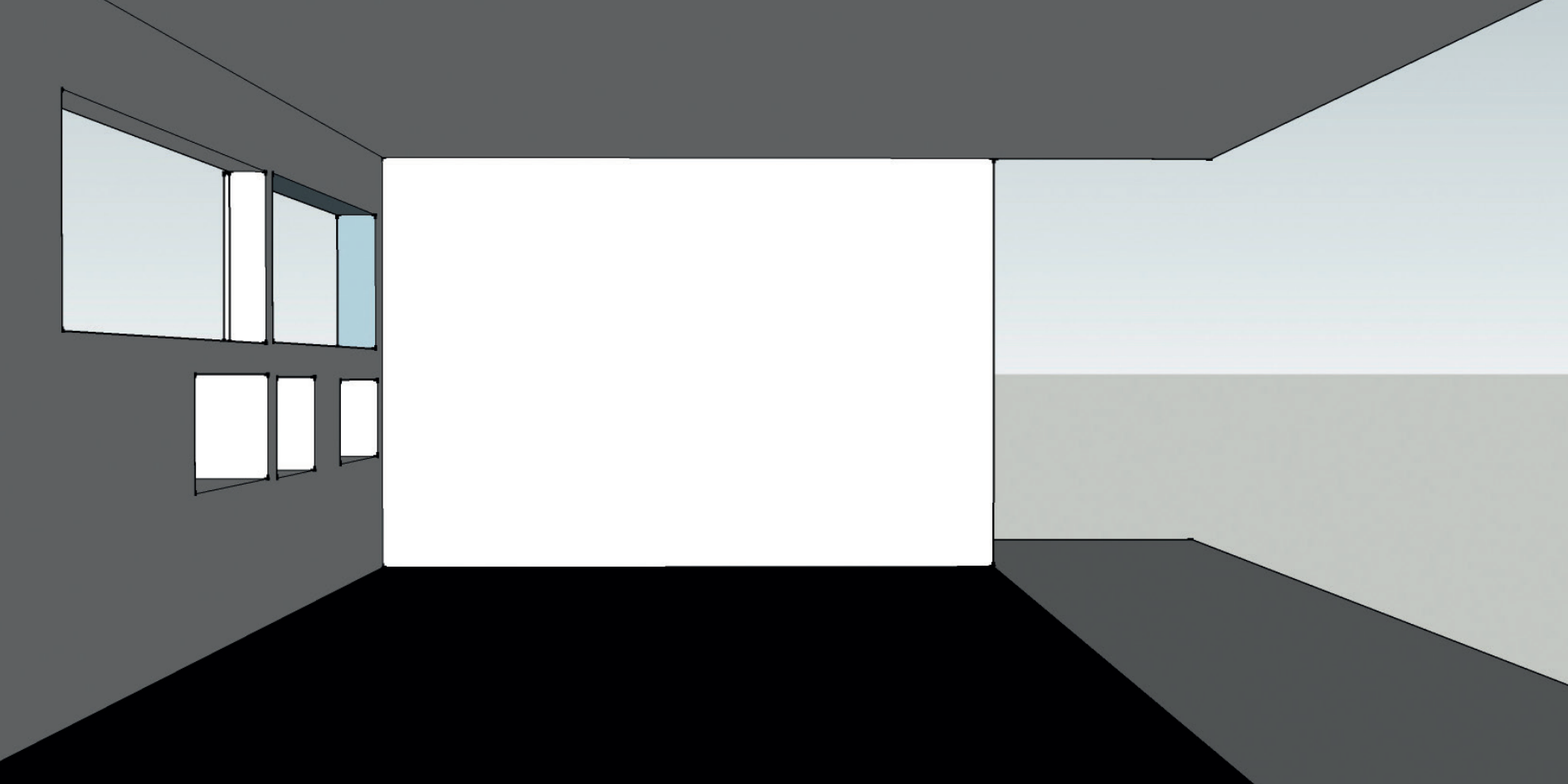
voisi mennä makuulleen ja katsella installaatiota sieltä käsin. Halusin siis käyttää ilmatilan hyödykseni. Aluksi pyörittelin mielessäni paperista taiteltavia muotoja ja hahmoja. Mutta päädyin ei-esittävään muotoon, ja päätin tuoda tilaan pehmeitä muotoja eli palloja. Tilan luonne on laatikkomainen, se muodostuu eri kokoisista neliöistä ja kuutioista. Halusin luoda illuusion korkeuksiin kohoavasta tilasta. Kaikki esittävät muodot tuntuivat liian ajatuksia ohjailevilta tai teennäisiltä. Pallo on muotona leikkisä ja antaa pehmeyttä kulmikkaaseen tilaan. Sen avulla ajattelin luoda korkeuksiin kohoavan pallomeren tai avaruuden. Selällään makaava katsoja voisi ehkä tuntea ajatustensa nousevansa niiden mukana tai vajoavansa niiden painosta.

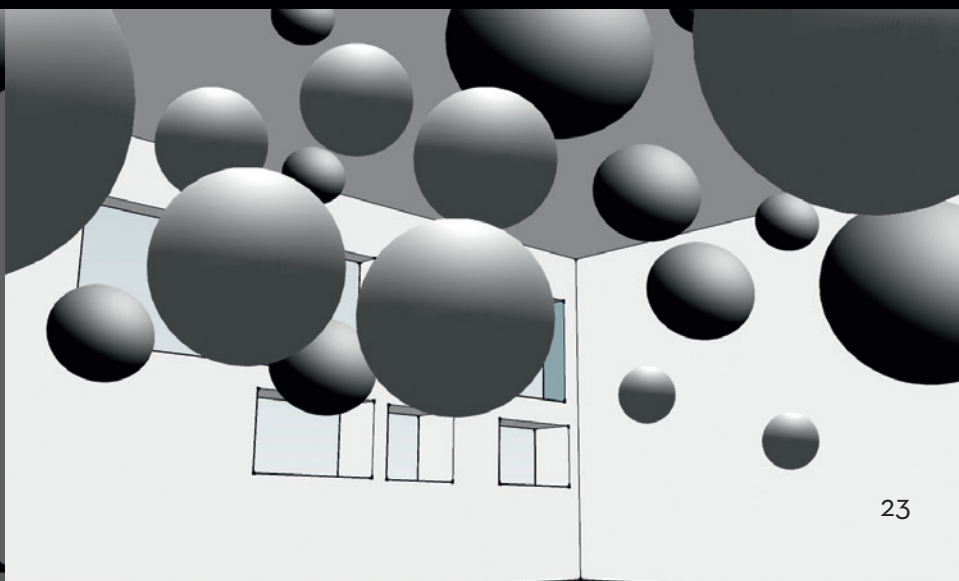
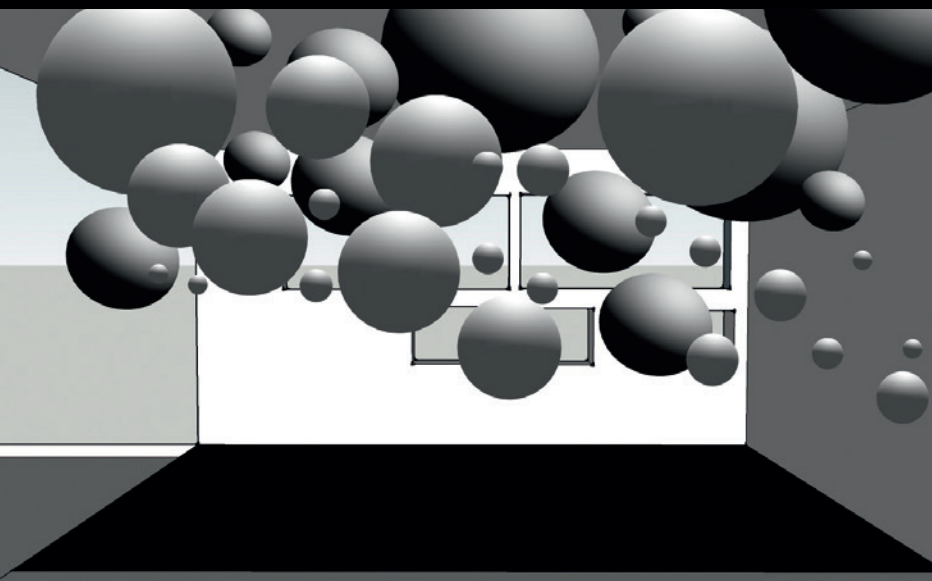
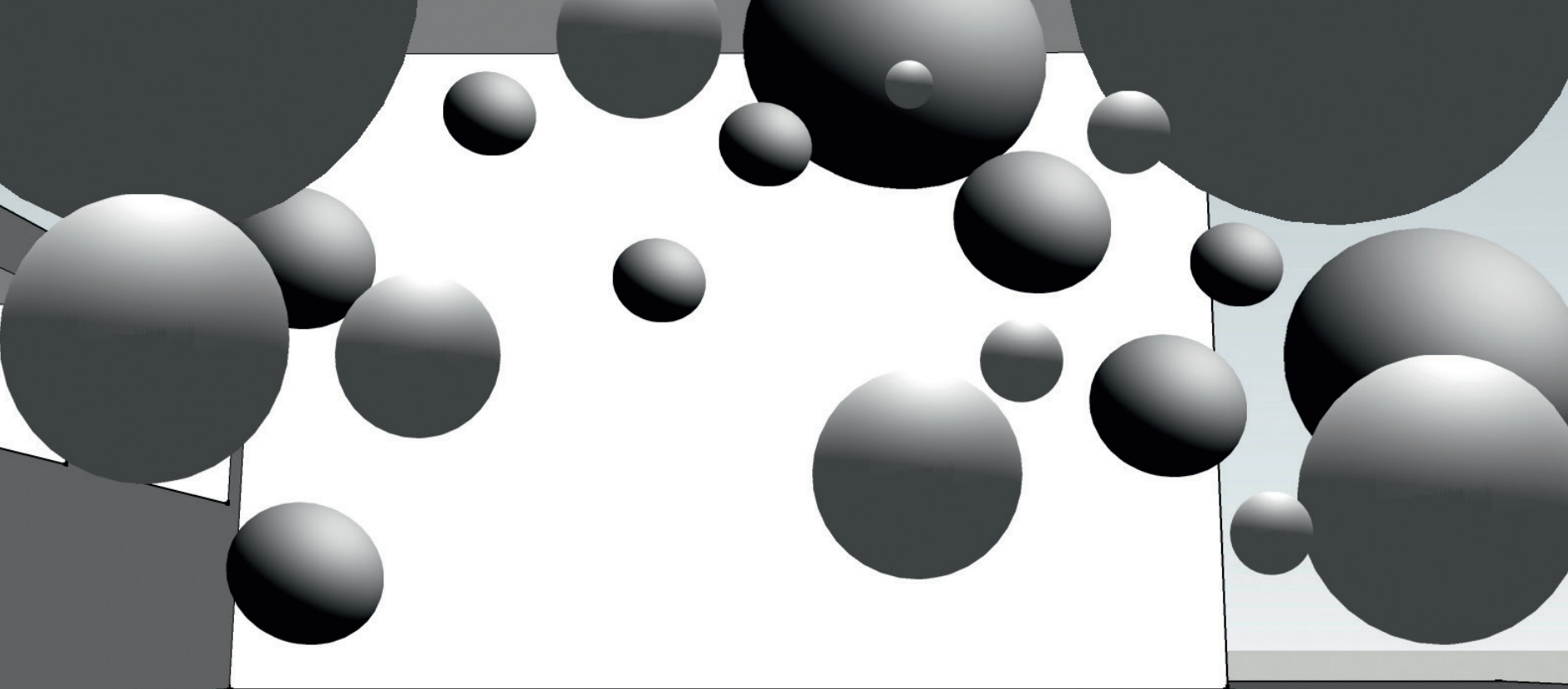
Äänimaailma olisi tärkeä osa teosta ja tilantuntua. Minulla oli aluksi mielikuva luonnon äänistä, kesästä ja lokeista. Ne ehkä edustavat itselleni jotain rentouttavaa; se kun sulkee silmänsä ja kuulee lokin äänen liikkuvan taivaalla. Seinään teipattaisiin QR koodi ja kehoitus käyttää kuulokkeita. Näin ollen jokainen voisi sulkea ympäröivät äänet ja saada oman henkisen tilansa ja toisaalta äänimaailma ei häiritsisi ympäröivän tilan muuta käyttöä.

Muotomaailman minimalistisena pitämisen lisäksi halusin karsia teoksesta värit. Halusin sen olevan graafinen, draamattinen ja erottuvan ympäröivästä. Ruohomatto tulisi olemaan musta ja pallot mustia tai valkoisia. Halusin tutkia valon

käyttäytymistä pinnoilla. Minua kiinnosti myös fluoresoivien materiaalien käyttö pallojen sisällä tai pinnassa, jolloin ne hehkuisivat pimeässä ja installaation ilme muuttuisi dramaattisesti illan pimetessä. Halusin tutkia myös mahdollisen projisoinnin käyttöä. Ajatuksenani oli kuitenkin pitää teos mahdollisimman analogisena ja fyysisenä ja tutkia vaihteeksi tämänkaltaista vuorovaikutusta sen sijaan, että katsojan ja ihmisen välissä olisi tekniikkaa.

Kuvat seuraavalla sivulla: Google Sketchup luonnos

5.4 TYÖNI OHJAAJA

Seuraavalla viikolla tapasimme Kari Cavénin⁵ kanssa, joka toimi lopputyöni taiteellisen produktion ohjaajana. Pohdimme installaatiolle osoitetun tilan mahdollisuuksia. Sovimme, että lähdemme tekemään testiripustusta ideani pohjalta rajatulla objektilla määrällä, jonka jälkeen työtä on vielä mahdollista muokata. Keskustelimme tilan tunnun luomisesta sekä värimaailmasta. Kari oli mustavalkoisesta värimaailmasta samaa mieltä kanssani, sen avulla teos rajautuu selkeästi muusta ympäristöstä sekä vahvistaa graafista vaikutelmaa. Lisäksi avasin hänelle lyhyesti, millaisen ajatuspolun olin käynyt teoksen elementtejä ja materiaaleja pohtiessani. Hänen mielestään pallo muotona oli tilaan sopiva ja looginen installaation rakentuessa 'ilmatilaan'. Hän piti haasteellisena ajatustani, että saisin katsojan lattialle makuulle tarkastelemaan teosta.

⁵ http://fi.wikipedia.org/wiki/Kari_Cav%C3%A9n

5.5 TESTIRIPUSTUS

Tapaamisemme jälkeen tilasin ilmapallokeskuksesta eri kokoisia palloja sekä täyttölaitteen. Pallojen saavuttua teimme testiripustuksen. Olin ajatellut, jos installaation katselukulma olisi lattialta kattoon päin, saisin ympäröivän suljettua parhaiten pois. Pallot saattaisivat toimia kattoon ripustettuna, lattialle levitetyn pehmeän materiaalin ja rauhoittavan äänimaailman kanssa ajatukseni mukaisesti. Mutta jostain syystä kuitenkin idea tuntui testattaessa pliisulta ja ohuelta.

Olin edellisellä viikolla halunnut kuvata moodboard kuvia ja videota installaatiota varten. Halusin tutkia tekemisen kautta tunnelmaa ja visuaalista maailmaa sekä testata, mikäli kuitenkin käyttäisin jollain tavalla videota installaatioissani. Nämä materiaalit jäivät kummitlelemaan päähäni. Näytin materiaaleja Karille, joka tuntui myös pitävän videomateriaalista. Kaiken kaikkiaan testiripustuksen jälkeen ajatukset ja ideat olivat täysin sekaisin ja tuntui siltä, että oli otettava pieni ajatusten tuuletustauko ja katsottava työtä uudelta kantilta.

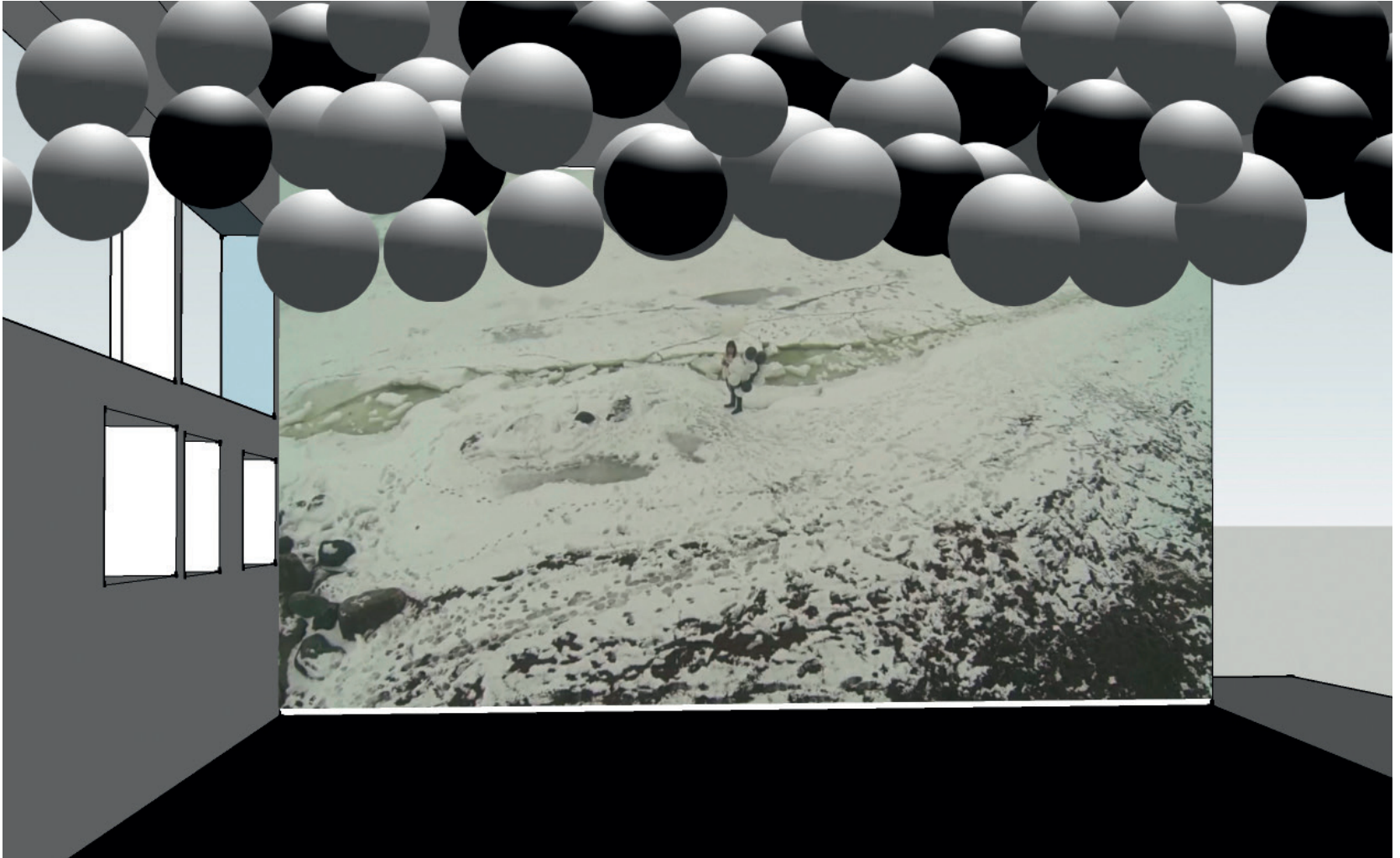

5.6 IDEAN MUOKKAUS

Testien jälkeen kävin projektini draamankaaren kuopassa. Muutaman päivän yritin tuuletella ajatuksia. Päässä raksutti silti kuumeisesti ajatus, mitä tekisin installaation kanssa. Tuli hiukan epätoivoinen ja pelottava fiilis. Aika tikitti eikä tila tai budjetti muuksi ollut muuttumassa. Maisterityön kirjallista osuutta pitäisi olla kirjoittamassa tässä kohtaa jo näppäimistö sauhuten.

Muutaman päivän tuumailun jälkeen ajatus kirkastui. Loppu-työaihetta viime syksynä miettiessäni, minulla oli ollut useampi ajatus teoksista, minkä osana käyttäisin ihmisiltä kerättyä tietoa. Luova intohimo ja luovuus ylipäättänsä aiheena taas on hiipinyt lopputyöni aiheeksi pikkuhiljaa. Noin vuosi sitten tajusin viinilasin äärellä, ystävän kanssa käydyn keskustelun lomassa, että en ollut unelmoinut aikoihin. Tuntui tyrmistyttävältä tajuta, että en pystynyt edes muistamaan, milloin viimeksi minulla oli ollut joku unelma, mitä kohden olin kulkenut. Ammatillinen turhautuminen ja uupumus saivat osaltaan selityksen tätä kautta. Kun näitä ajatuksia alkoi muistumaan mieleen, päätin lähteä kysymään ihmisiltä heidän unelmista ja peloistaan.

Tämän myötä myös teokseni tavoite kirkastui. Halusin saada ihmiset hetkeksi pohtimaan omia unelmiaan. Ja pelkojaankin. Muiden unelmien ja pelkojen tarkastelu saattaa herättää halun miettiä myös omaa elämää. Installaation yhtenä osana on video, mikä projisoidaan seinälle. Se symboloi omaa matkaani kohti unelmaani kahdellakin tasolla. Ensiksi, olen halunnut luoda tunnelman, jossa elän tällä hetkellä; kaikki tuntuu hiukan epätodelliselta ja epävarmalta, tulevaisuus on vielä sumuun verhottu. Unelmat vievät kohti uutta, mutta toisaalta pelot epäonnistumisesta ja taloudellisesta pärjäämisestä leijuvat myös ilmassa. Toiseksi, tämän installaatioteoksen myötä otan ensimmäiset konkreettiset askeleet kohti unelmaani, taiteellista työskentelyä. Videon lisäksi käytän teoksessa ihmisten unelmia ja pelkoja, jotka tullaan ripustamaan heliumpalloihin. Unelmat tulevat leijumaan valkoisten pallojen mukana, pelot mustiin palloihin ripustettuna.

Kuva: Google Sketchup luonnos

Kuvat: Installaation esittämisessä käytetty laitteisto ja videon heijastamisen testaus

5.7 TEKNISET HAASTEET

Testiripustuksen jälkeen teimme vielä laitteiston testauksen. Ilmeni, että käytettävissä oleva videotykki vaatii 6 metrin etäisyyden seinästä, mihin kuva oli tarkoitus heijastaa. Tämä aiheuttaisi ongelmia pallojen ja niistä roikkuvien korttien varjojen kanssa; ne tulisivat heittämään varjonsa videokuvan päälle. Sitä en halunnut. Tämän johdosta päädyimme vaihtamaan tilaa. Samassa aulatilassa oli toisella puolella enemmän tilaa, tykki saatiin asennettua siten, että pallot unelmiseen ja pelkoineen asettuisivat sen taakse.

Videota pyöritetään mediasoittimella, johon liitettiin pienet tietokoneen kaiuttimet. Tila on sen verran avoin ja ympärillä on opetustiloja, joten mitään järeää äänentoistoa ei voinut

eikä ollut tarpeenkaan asentaa. Edelleen tilan haasteena on videon kannalta valoisuus, joten peitin lähinnä heijastusseinää olevat ikkunat mustalla kankaalla, jotta valoa vuotaisi mahdollisimman vähän.

5.8 HOLD ON. LET GO. – INSTALLAATION LOPUL- LINEN KONSEPTI

Installaatio koostuu videoprojisoinnista sekä fyysisistä mustista ja valkoisista heliumilla täytetyistä suurista palloista. Keräsin ihmisiltä heidän unelmia ja pelkoja, vastaukset annettiin

nimettömänä verkon kautta. Ihmisten unelmat kiinnitetään valkoisiin palloihin. Pelot mustiin. Unelmat ja pelot painetaan pienille korteille ja kiinnitetään palloihin. Ajan kuluessa pallot eivät jaksa leijua, kuten saattaa käydä ajan saatossa unelmille tai kun pelot menettävät otteensa. Installaatio elää siis ajassa siten, että osa palloista tulee laskeutumaan maanpinnalle. Video symboloi omaa kulkuani kohti unelmaani. Takana tuttu ja turvallinen, edessä uusi ja tuntematon. Pelot seuraavat elämässä mukana, mutta ne eivät saa lamauttaa. Pelkojen kohtaaminen ja niistä irti päästäminen auttavat kasvamaan ihmisenä, kohomaan uusiin ulottuvuuksiin. Video rakentaa myös teoksen kokonaistunnelmaa äänimaailman kera.

5.8.1 VIDEO

Installatation video on vähän yli neljä minuuttia pitkä. En tehnyt videolle ennen kuvauksia tarkkaa käsikirjoitusta. Minulla oli ajatuksia, millaisia kuvia haluan, mutta videon etenemisestä ja leikkauksista minulla ei ollut suunnitelmaa. Halusin vain mahdollisimman pitkiä otoksia mahdollisimman rauhallisin kameran liikkein. Otimme kuvaa ilman ihmistä kuvassa ja ihmisen kanssa. Päädyin käyttämään materiaalia, jossa ihminen (minä itse) olen, koska video vaati mielestäni jonkin objektin, mitä seurata. Lisäksi ihminen antaa kuvalle mittasuhteet, korkeus, nopeus ja etäisyydet välittyvät katsojalle selvemmin. Lisäksi ihminen palloineen sitoutuu paremmin installatation fyysiseen osaan. Katsoja voi samaistua kuvan ihmiseen ja ym-

märtää myös mustien ja valkoisten pallojen symboliarvon.

Video on kuvattu 50 ruutua sekunnissa ja editointiohjelmassa kuva on hidastettu 100%. Tällä tavoin saatiin viipyilevää ja unenomaista kuvaa. Tarkoituksenani ei ole videon avulla kertoa lineaarista tarinaa vaan luoda sen avulla tunnelma, aikaperspektiivi ja tila.

Videon kuvasi Markus Tamminen GoPro kameralla, toisin sanoen, hän ohjasi Quad kopteria, johon kamera oli kiinnitetty. Olin kuvaillut hänelle, millaista kuvaa haluaisin. Halusin ihmisen läheltä lähteviä nousuja sekä yli lentoja. Kopterin hallitseminen on hankalaa, varsinkin tuulisella säällä. Lisäksi haastetta toi se, että kopterin akku kestää noin 20 minuuttia, joten kuvamateriaali piti saada nopeasti kuvattua. Lopullisessa videossa on kuvamateriaalia testikuvauksistamme, mitkä toteutimme Eiran rannassa. Ilma oli silloin upean sumuinen. Toisella kerralla halusin, että kuvaamme uudessa ympäristössä. Päädyimme Espooseen Toppelundin rantaan. Kopterin ohjaus ja vahinkojen minimointi vaatii ympäristöltä tilaa.

Kuvausten jälkeen leikkasin videon. Minulla ei vielä tässä vaiheessa ollut Kallen tekemää äänimaailmaa, joten tiesin, että sen saatuani, joutuisin vielä muokkaamaan videota. Leikkausohjelmassa teimme myös värimäärittelyn. Raakakuva oli aika vihreäsävytteistä, joten raikastimme kuvan sävy- ja kontrastimaailman. Annoin Kallelle nähtäväksi raakaleikkaukset ja hän ryhtyi työstämään äänimaailmaa.

5.8.2 ÄÄNIMAAILMA

Installaation äänimaailman suunnitteli ystäväni, äänisuunnittelija Kalle Wahlberg⁶. Olemme Kallen kanssa tehneet aikaisemminkin yhteisiä projekteja. Rauhallisuus, unenomaisuus ja tilantuntu olivat sanat, joilla kuvailin hänelle tavoiteltua äänimaailmaa. Lisäksi annoin Kallelle nähtäväksi kuvaamamme videon, missä oli käytetty erään toisen tuttavani tekemää musiikkia. Testivideon äänimaailma oli mielestäni kuitenkin hiukan liian synkkä, joten toivoin Kallen tekevän äänimaailmasta kevyemmän.

⁶ <http://bighouse.fi/>

Kalle kuvailee teokselle luomaa äänimaailmaa seuraavasti: ”Kappaleessa on käytetty paljon tummia ja pehmeitä äänensävyjä, joilla on luotu yksinkertaisia melodioita. Pohjalla pyörii koko ajan sama junnaava sointukulku, jonka päällä soi harmoniaa luomassa erinäisiä soittimia, joilla on miellyttävä ominaissoundi, muun muassa 70-luvun sähköpiano ja 80-luvun analogisyntetisaattori. Kaikissa äänissä on käytetty paljon kaikua saadakseen aikaan tilantuntua ja eteerisyyttä. Master-kanavassa on vanhasta kirkosta mallinnettu konvoluutio-kaiku, joka sitoo soundit yhteen ja saa ne soimaan ikään kuin samassa ”tilassa”.”

Kuva: Kuvauskalusto GoPro kamera ja Quadcopter

Kuvat: Videomateriaali ennen ja jälkeen värimäärittelyn. Kuvakaappaus Adobe Premiere Pro -ohjelmasta.

Tunnelma muuttui suuresti uuden äänimaailman myötä. Video ei ole enää niin uhkaava ja synkkä kuin testivideo. Se sai tulevaisuuteen toiveikkaasti suhtautuvia tunnelmia. Saatuaani ääniraidan liitin sen videoon ja muokkasin vielä hiukan leikkauksia. Tämän jälkeen tallensin videon mp4 -muotoon.

5.8.3 UNELMAT JA PELOT

Installaation yhtenä tärkeänä osana ovat kyselyn kautta ihmisiltä nimettöminä saamani unelmat ja pelot. Lähetin kyselyn Media Labin jakelulistalle (noin 200 henkilöä) sekä työpaikalleni sekä ystäville ja tuttaville (noin 50 henkilöä).

Unelmat ja toiveet kertovat meille elämämme suunnan. Ne kertovat, minkä eteen näemme vaivaa, mitä kohden tulisi ponnistella. Unelmat taas vaativat rohkeutta toimia niin kuin haluaa - pelkäämättä arvostelua tai vähättelyä. Aiheena unelmat ja pelot voidaan nähdä kliseisinä, puhki kulutettuina. Mutta itselleni aihe oli kuitenkin ajankohtainen ja sen vuoksi halusin pitäytyä siinä. Tajusin Pekka Himasen 'Luovuuden kulttuuri' -seminaarin (2014) aikana, kuinka omassa elämässäni pelot ovat vastavoimana unelmilleni, jopa niiden tavoittelun esteenä. Nyt asia tuntuu itsestäänselvyydeltä, mutta siinä hetkessä, asian itselle toteaminen oli mullistava kokemus.

Halusin tuoda teokseen useiden ihmisten unelmia ja pelkoja ja niiden avulla alleviivata jokaisen omien ajatusten ja päämäärien tärkeyttä. Toivoisin, että katsojassa heräisi teosta tarkastellessaan myös halu pohtia näitä aiheita oman elämänsä kautta.

Tein Webropolissa kaksi kyselylomaketta, suomeksi ja englanniksi, joiden linkkiä lähetin sähköpostilla, Facebookissa sekä Media Labin intrassa (Onni).

Sain kyselyni kautta yhteensä 70 unelmaa (Liite 3.) ja pelkoa (Liite 4.). Ihan kaikki eivät mahtuneet installaatioon mukaan, mutta oli todella mielenkiintoista lukea ihmisten ajatuksia. Kuvittelin, että ihmisten olisi helpompi kertoa unelmistaan. Oletin, että unelmia tulisi kyselyn kautta enemmän, mutta vastaajat olivat pohtineet kaikki myös pelkojaan joten vastauksia tuli molempia koskien yhtä paljon.

Kuva seuraava sivu:

Kyselylomake, suomenkielinen, kuvakaappaus Webropol. Liite 1.

Kuva seuraava aukeama:

Kyselylomake, englanninkielinen. Kuvakaappaus Webropol. Liite 2.

Unelmat vs. pelot

Maisterityöni käsittelee luovaa intohimoa. Taiteelliseen produktiooni liittyen kerään ihmisten unelmia ja pelkoja. Vastaukset annetaan anonymieinä ja niitä käytetään osana installaatiota, joka valmistuu kevään 2014 aikana MediaLabin tiloihin Otaniemeen. Osallistumalla annat siis luvan käyttää vastauksiasi osana teosta. Voit kirjoittaa vastauksesi valitsemallasi kielellä.

Arvostan suuresti apuasi. Kiitos!

Mistä unelmoit?

Unelmia on suuria ja pieniä, arkisia ja maailmaa syleileviä. Unelmat voivat olla konkreettisia virstanpylväitä elämäsi varrella tai vaikka taito tai mielentila, jonka toivot saavuttavasi. Kaikki yhtä tärkeitä. Mistä sinä unelmoit? Mitä toivot juuri nyt? Mieti muutama minuutti ja kirjoita unelmiasi, yksi tai useampi.

Mitä pelkää?

Meillä kaikilla on pelkoja. Ne ovat voimia, jotka pidättelevät tai jopa estävät meitä tavoittelemasta unelmiamme. Älä mieti liikoja, rohkaistu ja kerro pelkosi.

Lähetä

Dreams vs. Fears

As a part of my artistic based Master's Thesis, I would like to know how people see their dreams and fears and I hope you would like to share some of these with me through this survey. The answers are given anonymously online and the survey does not take more than few minutes of your time. The installation will be launched during spring 2014 at MediaLab premises in Otaniemi. By taking part to this survey about your dreams and fears you are giving the permit to use your answers as a part of the installation.

I highly appreciate your help involving my artwork. Thank you!

What are your hopes and dreams?

People have dreams, big and small, trivial or world embracing. All still equally important. What are you dreaming of? What are your hopes right now? What is the dream that keeps you going? Dreams can be concrete goals, some skills or even a state of mind. Take a few minutes to think about it and write down your dreams.

What are you afraid of?

We all have fears. Fears holds us back or even prevents us to seek or reach our dreams. Don't think too much, take heart and write down your fears.

Submit

Kuva: Unelmia ja pelkoja paperille painettuna

Päädyin taittamaan unelmat ja pelot käyntikorttikokoon. Kortti ei saanut olla liian suuri, jotta pallo jaksaa kannatella sitä ja toiseksi niiden piti näyttää visuaalisesti hyvältä. Käyntikorttikoko on käteen otattavan kokoinen. Ajatuksenani oli, että installaatioon saa koskea. Katsoja saa tarttua kortteihin ja vetää pallon kortteineen lähemmäs luettavaksi.

Kortit painettiin Printlabissa⁷ 300 grammaiselle paperille. Printlabin lasertulostimelle ei ole olemassa valkoista väriä, joten mustat kortit piti toteuttaa siten, että ne tulostettiin valkoiselle materiaalille niin sanotusti negatiivisena eli tausta tulostettiin mustalla tekstin jäädessä materiaalin väriseksi eli valkoiseksi.

⁷ <http://printlab.media.taik.fi/>

In last few monts my biggest dream is about a "boy", I want him as I have never want anybody till now.

At the moment I'm dreaming of a "free year" or several, when I'd be able to do all those things I love to do: concentrating on photographing and traveling instead of going to work on daily basis. The dream that keeps me going is the fact that I do have that opportunity if I only want to keep on working with that dream.

I want to see the world. I want to have an impact on the world around me. I want to walk with my eyes and heart open, but still able to keep my sanity and calmness. I want to help other people open their eyes and hearts. I want to be surrounded with beauty inside and out.
I want to live long and prosper.

Unelmoin löytäväni mielenrauhan itseni kanssa. Sen mielentilan jossa pystyy olemaan onnellinen itsensä kanssa, elämään rauhassa ja olemaan itselleen armollinen ja arvostamaan niitä tekijöitä mitä nyt on ja mitä on saavuttanut.

Mielenrauhan pohjalta uskon löytäväni tulevaisuudessa taas suuremmat mahdollisuudet ja rohkeuden toteuttaa uusia toiveitani ja uskaltaa hypätä tuntemattomaan miettimättä sen enempää seurauksia.

Mielenrauhan pohjalta uskon löytäväni myöskin rakkauden jonkun ihmisen kanssa jonka kanssa olisi ihana kasvaa vanhaksi.

Exchanging knowledge and inspiration.
Eventually find a place to call home. Live the unconventional relationship that would make everyone happy with no concept of ownership.
Work in a great and creative team.
Get to work in Iraq.

Unelmoin osaavani sen, mitä en nyt osaa. Ja opittuani löytäväni uusia asioita, jotka haluan oppia. Ja säilyttäväni uteliaisuuteni ja oppimisen himoni ikuisesti.

I dream of starting a family and having (for once) a secure, boring, non-stressful life where I have an interesting job full of challenges.

Terveestä, onnellisesta elämästä rakkaiden ihmisten ympäröimänä. Rajattomasta matkustamismahdollisuudesta. Unelmoin pidemmästä kesästä. Inspiroivasta työstä, joka voimaannuttaa ja kehittää. Maailmanrauhasta. Unelmoin siitä että köyhyys ja itsekeskeisyys vähenee. Unelmoin siitä että ihmiset alkaisivat enemmän välittää toisistanne, ympäristöstä, maapallostamme, hyvinvoinnistamme.

Lomasta, energiasta, valosta, kesästä, hyvästä työpaikasta ja toisaalta siitä että saisin viettää kaiken ajan perheeni kanssa ilman työpaineita, isoista juhlista, joita en kuitenkaan jaksa järjestää, perjantaista, matkasta Japaniin, Islantiin, Kuubaan, Australiaan ja moneen muuhun paikkaan, paksuista hiuksista, selluliitittomista jaloista ja täydellisestä ihosta, laskiaispullista ja kaakaosta, pussailusta ja romantiikasta, lukurauhasta ja laiskottelusta, siitä että elän onnellisesti vanhaksi asti.

Löytäisin elämäni rakkauden. Olisin tyytyväinen itseeni. Olisin vähemmin höntti. Töppäily humalassa loppuisi. Säveltäisin mahtavan biisin. Äiti paranisi. En olisi kateellinen ja kyyninen. Oppisin tekemään päätöksiä. Vanhenisin sekä henkisesti, että fyysisesti arvokkaasti, hahaha.

Että joku silittäisi ja kutittaisi.

I want to do something of value. I want to make people laugh. I want to see the world and meet all the different people that make it. I want to see my friends and family succeed in what makes them happy.

Every night I see dreams where I get stabbed,
shot or I drown or some of my family members
are killed so I'm starting to be afraid of
sleeping.

My own anxiety attacks as they hurt others.
Cockroaches and rats, it will never change!
The death of my relatives. My mortality and
the fact that it will make me weak and miss all
the developments in the future.

Apart from being terrified of spiders, I
suppose my biggest fears are having to try and
live by somebody else's dreams and lose
yourself along the way, losing loved ones
and getting terminally ill.

Pelkään läheisten ystävien ja sukulaisten
menettämistä. Pelkään että elämä hurahtaa ohi
liian nopeasti. Pelkään että moni näkemisen
arvoinen paikka jää näkemättä, koska ei vaan
'ehdi'. Pelkään että mua ei hyväksytä
sellaisena kuin olen. Pelkään että maailma
muuttuu huonompaan suuntaan,
itsekeskeisemmäksi, kulutushullummaksi,
väliinpitämättömäksi.

That my dreams are cheesy and that my life is
superficial. I am also afraid of losing my
sight or my ability to walk. I am not afraid of
dying, but I am afraid of being alive and
unable to experience and explore the world.
I'm afraid I am a coward.

I have ALWAYS been afraid of not being
worthy.....of anything. I absolutely
have the worst self esteem. I've tried to
commit suicide several times. I feel like no
one truly likes me, that they're only nice to
me because it's the Christian thing to do. I
fear that when I die, no one will notice. I
will have not made the slightest difference in
anyone's life, and as a result, I will not
merit Paradise. I fear that everyone will find
out what a huge fraud I am; my life is a farce,
pretending all is peachy keen when deep inside
I feel so depressed.

Suurin pelkoni on se, että jään paikoilleni itseni kanssa enkä uskalla luottaa ja uskoa siihen mitä olen. Pelko oman itsensä ja taitojensa kanssa on suurin este jonka koen estämään omaa onnellisuutta. Uskon vahvasti että kun ihminen uskoo itseensä, vain taivas on rajana. Pelkona on myös yksin jääminen, yksinäisyys, varsinkin vanhetessa. En halua ikinä kokea olevani yksin itseni kanssa, ilman läheisiäni.

Mietin liikaa tulevaa ja muodostan siitä pelkoja, joka on aivan turhaa. En elä hetkessä vaan usein kiiruhdan jo tulevassa, johon en tietysti voi vaikuttaa. Pelkään, että en ole onnellinen, jos "tämä ja tämä" ei onnistu. Todellisuudessa näillä asioilla ei luultavammin ole mitään väliä, joten stressaan itseäni turhalla. Pitäisi osata päästää irti ja elää hetkessä, tässä ja nyt. Olla läsnä.

Etten näe sitä mikä on edessä, että katson asioita liiaksi taustapeilin kautta enkä osaa tarttua siihen, uuteen mahdollisuuteen. Jos heittäydyn uuteen, miten sopeudun taloudellisesti?

Työ on kaikkein tärkein juttu elämässä terveyden jälkeen, mutta pelkään, että se on joillakin aloilla mennyt liian ihmistä kuluttavaksi, jossa moni nuori ihminen on menettänyt nyt jo terveytensä enkä toivoisi sitä omille lapsille enkä kenellekkään muille. Pelkään myös sitä että nuorilta on kiireen takia jäänyt luonnossa liikkuminen vähiin joka ainakin on tämän ikäiselle on antanut uusia voimia.

Pelkään, että elämä menee ohitseni ilman että osaan aktiivisesti tehdä siitä oman näköiseni. Pelkään etten osaa kuunnella tarpeeksi itseäni ja teen liikaa asioita miellyttääkseni muita. Pelkään tunteiden ja erityisesti heikkouden näyttämistä. Pelkään keskiarvoelämää.

Pelkään epäonnistumista. Pelkään vanhenemista. Pelkään etten ymmärrä enää. Pelkään että minusta ei pidetä. Että minusta puhutaan selän takana. Ettei minua ymmärretä. Pelkään uupumusta. Että väsyn enkä jaksa viedä unelmaa loppuun. Perfektionismi estää aloittamasta. Tai olemasta tyytyväinen. Pelkään että huomaa liian myöhään sen mikä sittenkin oli tärkeää.

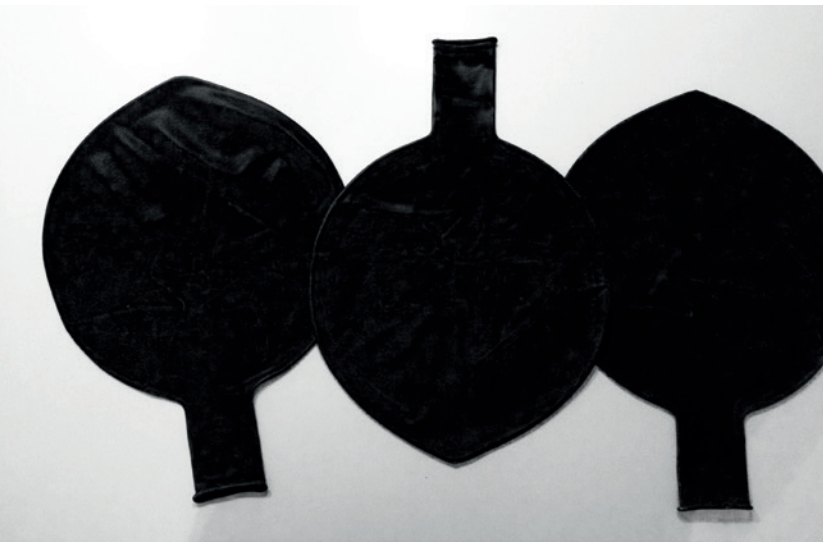
That my dreams are cheesy and that
superficial. I am also afraid of los
ing my ability to walk. I am not
trying, but I am afraid of being
unable to experience and explore
I'm afraid I am a coward

Kuva: Värjäsin korttien valkoisen leikkuureunan mustaksi tussilla.

Exchanging knowledge and inspiration.
Eventually find a place to call home. Live
the unconventional relationship that would make
everyone happy with no concept of ownership.
Work in a great and creative team.
Get to work in Iraq.

Kuvat: Installaation pallokoko 60cm.

Tulos ei tietenkään ole aivan sama kuin offset painossa, koska materiaalin sivureunoja ei voida tulostaa. Värjäsin reunat siis käsin mustalla tussilla mahdollisimman siistin ja huolitellun lopputuloksen saamiseksi.

5.8.4 PALLOT

Pallot valikoituivat installaationi yhdeksi materiaaliksi pääasiassa muotonsa vuoksi. Halusin tilaan pehmeitä muotoja ja ilmapallo oli luonteva senkin vuoksi, että halusin hyödyntää ilmatilan. Lisäksi halusin ei-esittävän muodon, materiaalin piti olla suhteellisen halpa sekä käsiteltävissä siten, ettei ympäröivää tilaa tarvitsisi muokata.

Installatation muuta värimaailmaa tukemaan, valitsin mustia

ja valkoisia, 60 cm halkaisijaltaan olevia kumipalloja. Nämä jättipallot eroava kokonsa lisäksi kumin paksuuden puolesta normaaleista pienistä ilmapalloista. Tämä tarkoittaa sitä, että pallot eivät ole juurikaan läpinäkyviä, niissä on parempi 'materiaalin tuntu' ja ne kestävät kauemmin täytettynä. Loppupelissä jättipallot eivät kuitenkaan ole se hinnaltaan huokein materiaali. Kun huomioon ottaa heliumin menekin, kiinnikkeet, kestokäsittelyaineet ja virheellisten pallojen myötä hävikin, yhden installaation pallon osuus olikin yllättävän arvokas. Lisäksi heliumipallo on haastava materiaali kestävyysnäkannalta. Eikä se ole myöskään kaikista ekologisista materiaaleista.

Palloilla on kuitenkin taipumus saada ihmiset ilahtumaan. Ehkä ne edustavat suurimmalle osalle ihmisistä hauskoja asioita kuten juhlia. Lisäksi kun täytin ne heliumilla, minun ei tarvinnut miettiä, millä voin kiinnittää pallot kattoon. Katto oli vuorattu akustopaneeleilla, joihin ei voinut lähteä tekemään

reikiä millään järeämillä kiinnitysmekanismeilla ja toisaalta teipit tai muut vastaavat olisivat näyttäneet rumalta. Heliumilla täytetty pallo on lisäksi jännittävä. Siinä on suuri mahdollisuus, että se tippuu ennen aikojaan alas. Osa palloista on virheellisiä, joten ne saattavat vuotaa heliumia, jolloin lentoaika lyhenee suuresti.

5.9 INSTALLAATION PYSTYTYS

Sunnuntai oli jännittävä päivä. Ripustin ensimmäisen oman installaationi Miestentielle. Erityisen jännittävää oli nähdä, toimisiko kokonaisuus siten kuin olin ajatellut. Olisiko se kauden, näyttäisikö kortit siisteiltä palloissa roikkuessaan ja miltä video tuntuisi tilassa olevien fyysisten elementtien kanssa?

Minulla oli 70 kpl mustia ja valkoisia 60 cm halkaisijan ilmapalloja, kestokäsittelyainetta, 20 litraa (eli 30 kg) heliumia, kasa unelmia ja pelkoja, video äänimainilmoineen sekä mediasoitin, piuhoja ja teippiä.

Homma lähti sähköjen vetämisellä tykille sekä kaiuttimien ja mediasoitimen askartelemisella kiinni tykkitelineeseen. Suhteellisen nätisti ne sinne istuivatkin, ehkä tulevaisuudessa, mikäli tilaa käytetään samassa tarkoituksessa, perus asennuksille olisi hyvä ajoissa tehdä siistit vedot ja asennukset. Mutta nämä saivat nyt kelvata. Ensimmäiset haasteet ilmenivät heti, kun tykki oli jätetty ripustuksessa liian löysälle, joten se ei pysynyt oikeassa asennossa. Sunnuntaina ei tietenkään ollut muita paikalla, joten yritin löytää sopivaa työkalua tykin kiristämiseksi. Ja aikamoisella onnella semmoinen löytyi sekalaista rojua sisältävästä pähvilaitokosta.

Sitten pääsin itse asiaan eli pallojen kestokäsittelyyn sekä täyttämiseen. Kestokäsittely tarkoittaa palloihin ennen täyttöä lisättävää geelimäistä ainetta, jolla pidennetään pallojen lentoaikaa jopa 25-kertaiseksi. Geeli oli hidasta laitetta, se pursotetaan pallon sisään, palloa hierotaan siten, että geeli leviää joka puolelle pallon sisäpinnalle. Tämän jälkeen pallo täytetään heti, jos geeli ehtii kuivua, pallo räjähtää täytettäessä. Olin ajatellut, että pallot on ihan helppo vetää täyten jälkeen solmuun. Mutta se olikin todella voimaa vaativaa työtä ja jo muutamien pallojen solmimisen ja puhkaisemisen jälkeen päädyin luopumaan solmimisesta ja siirryin sulkemaan pallot hieman rumemmilla sulkijoilla, mitä olin saanut pallojen mukana ilmapalokeskuksesta. Sen jälkeen työ hieman nopeutui ja tila alkoi täyttymään palloista. Kiinnitin unelma ja pelko kortit pienillä paperiliittimillä ja ilmapallonarulla palloihin. Korttien korkeuden määrittelin noin silmän korkeudelle, kuitenkin siten, että ne eivät kaikki olleet täsmälleen samalla korkeudella.

Tilan täyttyessä palloista huolestuneisuuteni alkoi väistymään. Mitä enemmän palloja ja kortteja tilaan tuli, sen paremmalta se alkoi näyttämään. Tilaan mahtui noin 50 palloa. Tämän jälkeen testasin videokuvan asemoinnin sekä äänen voimakkuuden. Tässä vaiheessa kello lähenteli jo puoltayötä, joten tila oli pilkkopimeä. Videon kannalta pimeä tila toimi hyvin, installaatio sai haluamaani dramaattisuutta. Ja koska videokuva on pääasiassa 'valkoista' se toimii hyvin valonlähteenä korttien lukemiselle.

Seuraavana aamuna menin katsomaan, miltä installaatio näyttää yön yli nukuttuna ja valoisaan aikaan, sellaisena, kuin sen suurin osa ihmisistä tulee näkemään. Maanantai sattui olemaan todella aurinkoinen päivä ja vaikka tilassa on sälekaihtimet, se on todella valoisa. Eli videon näkymisen kanssa on hieman haasteita. Pimensin pari installaatiotiehen viereistä

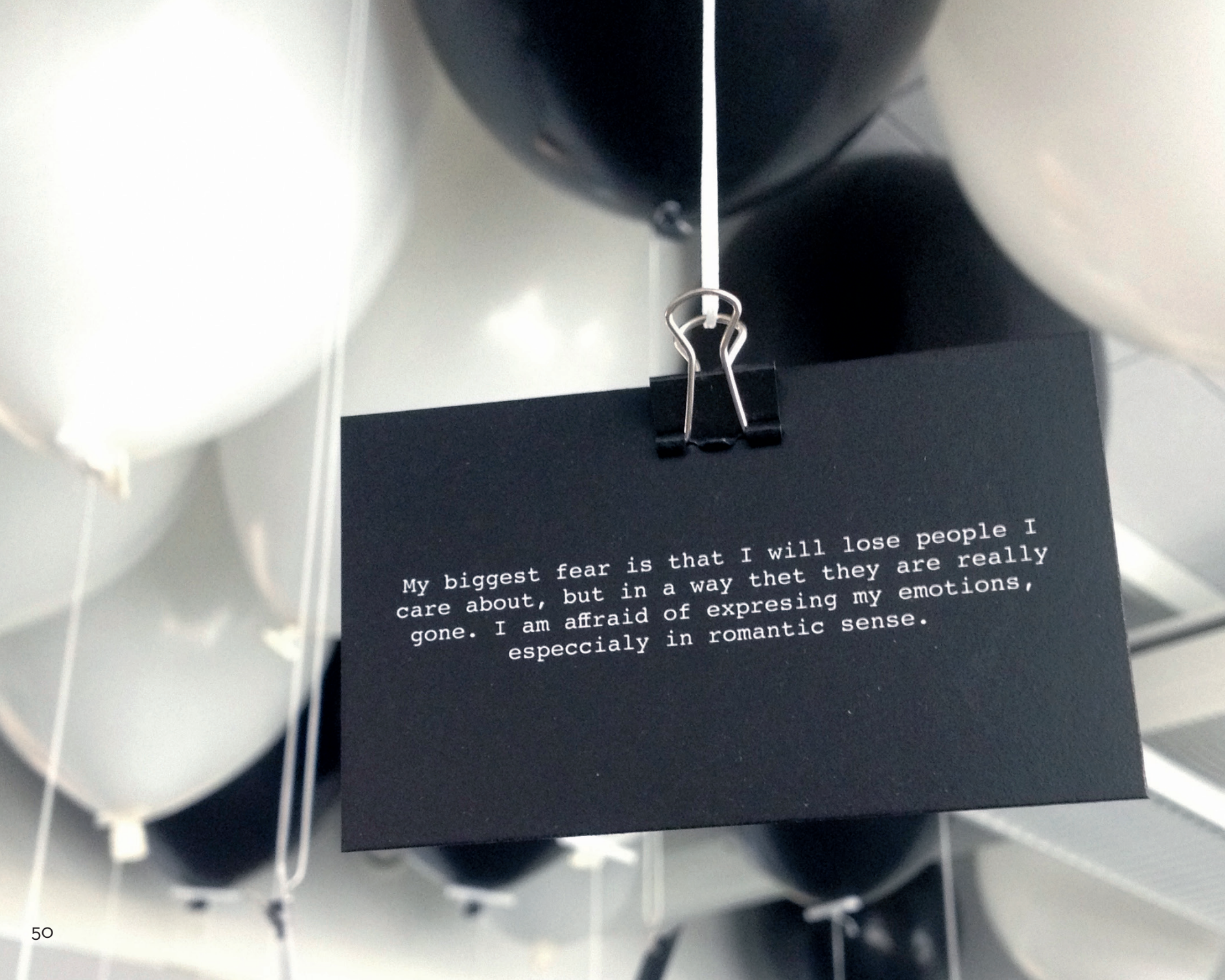
5.10 VALMIS INSTALLAATIO

A black rectangular card is suspended in the air, held by a silver metal clip at its top edge. The card is positioned against a background of several large, white balloons. The text on the card is written in a white, monospaced, typewriter-style font. The text is arranged in four lines, with the first line being the longest and the subsequent lines being shorter, creating a staggered effect. The lighting is soft, and the overall tone is contemplative.

My biggest fear is that I will lose people I
care about, but in a way that they are really
gone. I am afraid of expressing my emotions,
especcially in romantic sense.

Unelmoin vapaudesta, flow-tilasta ja
nilkittömästä työympäristöstä. Unelmoin työn
tekemisestä asiat ja ratkaisut edellä ja turhat
näivettävät pokkuroinnit ja pelleilyt pois
toimintaa hidastamasta. Unelmoin vapaudesta
tehdä omia valintoja ja päätöksiä.

ikkunaa mustalla kankaalla, jotta valoa vuotaisi hieman edes vähemmän. Se auttoikin jonkin verran. Mutta tosiaan, hämällä installaatio toimii mielestäni paremmin. Toisaalta, installaation osana olevat unelmat ja pelot on helpoiten luettavissa päiväsaikaan. Ja videon rooli onkin enemmänkin luoda eräänlainen tila / aika suhde fyysiseen teoksen osaan. Ja luoda tunnelma.

Aamun ajan seurasin ihmisten reaktioita tilaan astuessa. Näin monta hymyä. Ihmiset jäivät lukemaan kortteja. Ja sain muutamia positiivisia kommentteja ohi kulkijoilta. Se tuntui todella kivalta. Tulen 'ripustamaan' työn vielä uudestaan huhtikuun puolen välin jälkeen arvioitsijoita varten. Aion lisätä silloin pallojen määrää, tila näytti hiukan liian tyhjältä valoisalla.

5.10.1 OMA ARVIO

Jostain syystä olin kuvitellut, että taiteellinen työ on ehkä helpompaa tai prosessi ainakin suoraviivaisempi ja kevyempi kuin suunnittelijan ammatissani koen. Ehkä tämä harhaluulo perustui siihen, että oletin maksavan asiakkaan puuttuessa iterointikierroksia olevan vähemmän. Ja koska tein työtä täysin omista lähtökohdistani ja vaikuttamista, oletin, että pystyn etenemään ideasta melko suoraviivaisesti toteutukseen. Tämä oli väärä luulo ja hyvä niin. Loppujen lopuksi nautin asioiden tutkimisesta ja testaamisesta vaikka epätoivon hetkiäkin oli. Kun asioita työsti, löydetty tieto ja ideat olivat se palkitsevin osa. Se herätti tutkimuksen halun ja asioihin paneutumisen innostuksen. Jossain kohden valmiin installaation merkitys ei tuntunut lähellekään niin tärkeältä kuin kuljettu polku. Ja

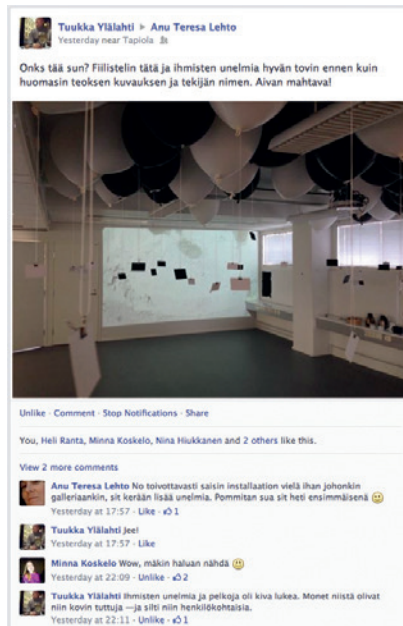
lopullista teosta on yhtä vaikea juhlia kuin kaupallisia töitä tehdessäni. Aihe kuluu siihen paneutuessa, joten teosta on vaikea nähdä samassa valossa kuin oli alussa ajatellut. Lopullinen täyttymys työstä haetaan yleisön kautta. Ne reaktiot tai kommentit, mitä katsoja antaa ensimmäisen kerran työn nähdessään, on elämys tekijälle.

Projekti on ollut minulle henkilökohtaisesti tärkeä oppimisprosessi. Se on ollut minulle ennen kaikkea toiminnan kautta tapahtunut tutkimus-, kysymys- ja ajatusprosessi.

Olen tyytyväinen installaatioon, mielestäni se onnistui hyvin. Sille asettamani tavoitteen, että saisin ihmisiä miettimään omia unelmiaan ja niiden tärkeyttä, toteutumisesta en voi olla varma, koska mitään laajempaa palautekyselyä en installaatiosta tehnyt. Mutta visuaalisesti se on mielestäni onnistunut lähestyttävyydessä ja esteettisyydessä. Ihmisten unelmat ja pelot rakentavat teoksen tarinaa mielenkiintoisella tavalla. Itse ainakin ryhdyin miettimään, millaisia ihmisiä ja millaista elämää he elävät. Ihmisten vastaukset liikuttivat minua henkilökohtaisesti herkkyydellään ja haavoittuvaisuudellaan. Se, missä en mielestäni täysin onnistunut, oli tämän tietyn tilan huomion ottaminen installaatioissa. Teoksen olisi voinut tehdä enemmän tilan ehdoilla, sen ominaisuuksia hyödyntäen, mutta itselläni tätä enemmän prosessissa painoi kuitenkin taiteellinen ilmaisu ja halu tehdä työ nimenomaan näin. Videoprojisointi ei kuitenkaan toimi täysin kyseisessä tilassa. Mutta se oli riski minkä olin halukas kuitenkin ottamaan ja seison kyllä edelleen päätökseni takana.

5.10.2 PALAUTE

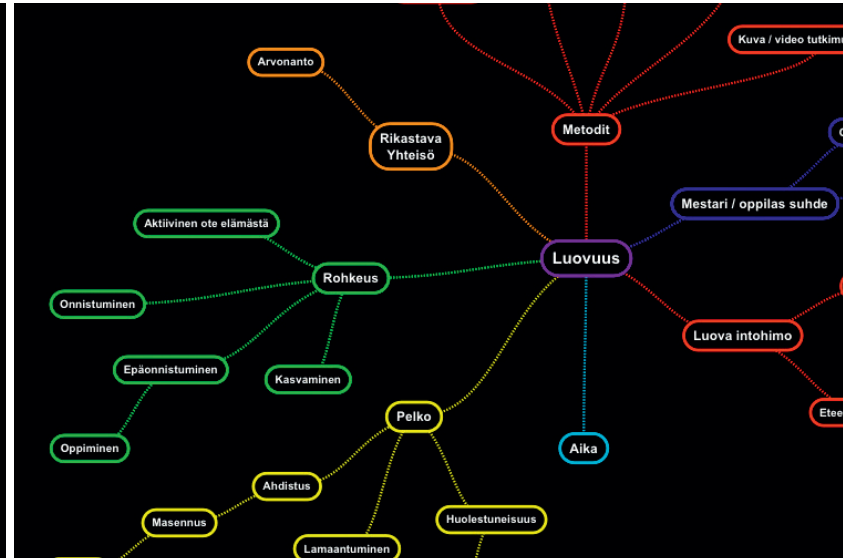
Sain työstäni pääosin positiivista palautetta. Ihmisiä tuntui ylipäättään ilahduttavan, että tilaan oli tehty jotain. Yksi opiskelijakollegalla kommentoi videon heikkoa näkymistä aurinkoisena päivänä. Olin liittänyt installaation viereen, nimen yhteyteen, verkko-osoitteen⁸, josta voi halutessaan käydä lukemassa, mistä installaatiossa oli kyse. Samalla sivulla oli myös kommentointikenttä, mihin olisi ollut mahdollisuus jättää työstä kommentteja. En kuitenkaan saanut yhtään kommenttia sitä kautta. Jaoin Facebookissa installaatiosta tekemäni dokumentaatio videon. Siihen sain ihmisiltä todella paljon positiivisia kommentteja. Moni olisi halunnut myös päästä katsomaan teoksen sen myötä.

Sain molemmilta työni ohjaajilta erittäin positiivista ja rohkaisevaa palautetta työstäni. Kari Cavén oli käynyt katsomassa installaation itsekseen ja sain häneltä todella mieltä lämmittävän viestin sähköpostiini: "Anu! Se on todella hieno! Kaikki palaset on lokahtanut paikoilleen. Se on kaunis, herkkä ja voimakas. Se laittaa ajattelemaan, mutta ennen kaikkea se kouraisee sielua. Olisin halunnut vajota syvemmälle sen maailmaan, mut vähän haittas ku mua kokoajan hymyilytti. Se johtu siitä hyvästä mielestä kun sä olit onnistunut. Onnittelut täältä. Caven"

⁸ <http://anuteresa.com/hold-on-let-go/>

6. LUOVAN PROSESSIN TYÖKALUT

Käytin työskentelyni apuna seuraavissa kappaleissa kuvailemiani 'työkaluja' ja vaihteita. Nämä valikoituivat osaksi työskentelyäni melko vaistonvaraisesti ja luontaisesti.

6.1 MIELLEKARTAT

Miellekartat ovat hyvä tapa saada ajatukset liikkeelle. Niiden avulla lähdin määrittämään, mitä kaikkia asioita lopputyöhöni liittyy. Vapaasti assosioiden ja ilman sen suurempaa itsekritiikkiä asioiden ylös kirjaaminen ja niiden välisten yhteyksien löytäminen helpottaa kokonaisuuden hahmottamista.

6.2 REFERENSSIT

Miellekarttojen piirtelyn jälkeen lähdin kartoittamaan millaisia installaatioita maailmalla on tehty. Itselläni oli alkuvaiheessa mielessä, että toteuttaisin installaation paperista, joten lähdin hakemaan installaatioita materiaali edellä. Lisäksi itselläni oli ajatuksena, että installaationi tulisi olemaan graafinen: se sisältäisi jotain perusmuotoja ja olisi värimaailmaltaan mustavalkoinen. Referenssien hakeminen auttaa oman työn ymmärtämisestä. Muiden tekemät ratkaisut saattavat tuoda uusia ideoita myös omaan työhön. Se toimii hyvin varsinkin työskentelyn alkuvaiheessa kun inspiraatiota ja ideoita haetaan eripuolilta.

Dawn Ng:n⁹ installaatio *I fly like paper* -teoksessa puhutteli sen tilankäyttöä sekä yksinkertaisuus. Paperilennokkien asettelu liikeradan suuntaisesti, virtaviivaisuus, hiljainen päättäväisyys sekä valon vaikutus teoksen tunnelmaan näytti hyvältä. Valo muutti koko valkoisen teoksen luonnetta ja toi siihen uusia ulottuvuuksia ja sävyjä. Taiteilija kertoo tutkineensa teoksen kautta koti-ikävää. Hän kertoo teoksensa paperilennokkien symboloivan sitä universaalia halua lähteä ja palata kotiin.

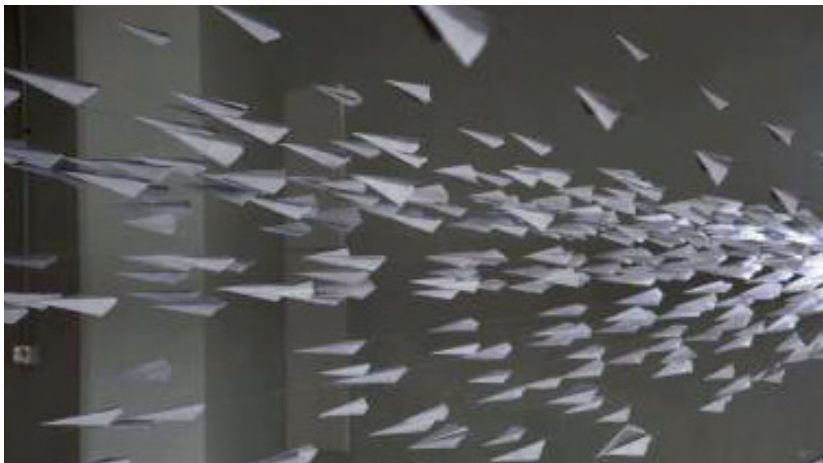
Carlos Amoraless¹⁰ installaatio *Black cloud* koostuu kymmenistä tuhansista pienistä mustista paperiperhosista. Perhosparvien massa pysähdyttää. Ne ovat omalla tavallaan surullisen kauniita. Kuin vahingossa eksyneet päivänvaloon. Tässäkin työssä kiehtoi sen mustavalkoisuus sekä yksinkertaisuus, mikä saa voimansa toistosta, joka hallitsee tilaa.

Ebon Heath¹¹ paperista leikatut sanat, jotka muotoutuvat kolmiulotteisiksi veistoksi olivat myös todella kauniita. Kun kahdessa aikaisemmassa esimerkissä installaatiot kertovat tarinaa ilman sanoja, tässä sanat kietoutuvat runollisiksi installaatioiksi. Heath'in työssä kiehtoi kaksiulotteisten objektien muotoutuminen kolmiulotteisiksi kokonaisuuksiksi. Näissä töissä sykähdytti myös pikkutarkka kirjainten ja sanojen

⁹ <http://www.dawn-ng.com/index.html>

¹⁰ <http://estudioamoraless.com/>

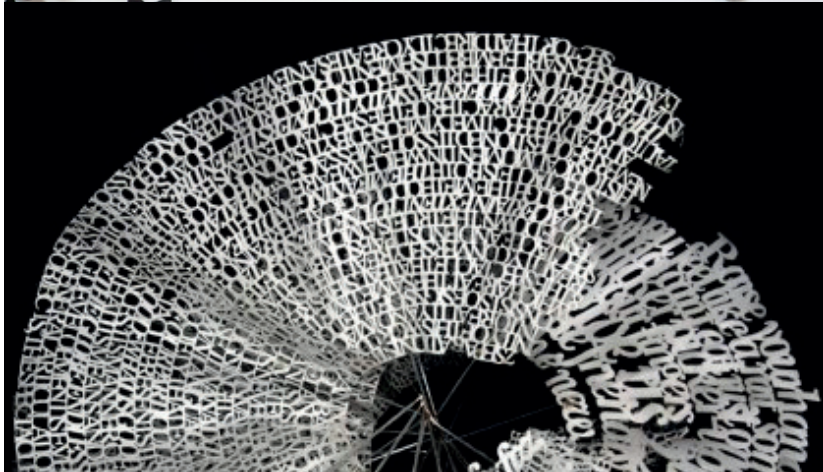
¹¹ <http://www.listeningwithmyeyes.com/>

Kuvat: DAWN NG, I fly like paper, 2009. Installaatio.

Kuvat: Carlos Amoraes, Black Cloud, 2007, Yvon Lambert Gallery.

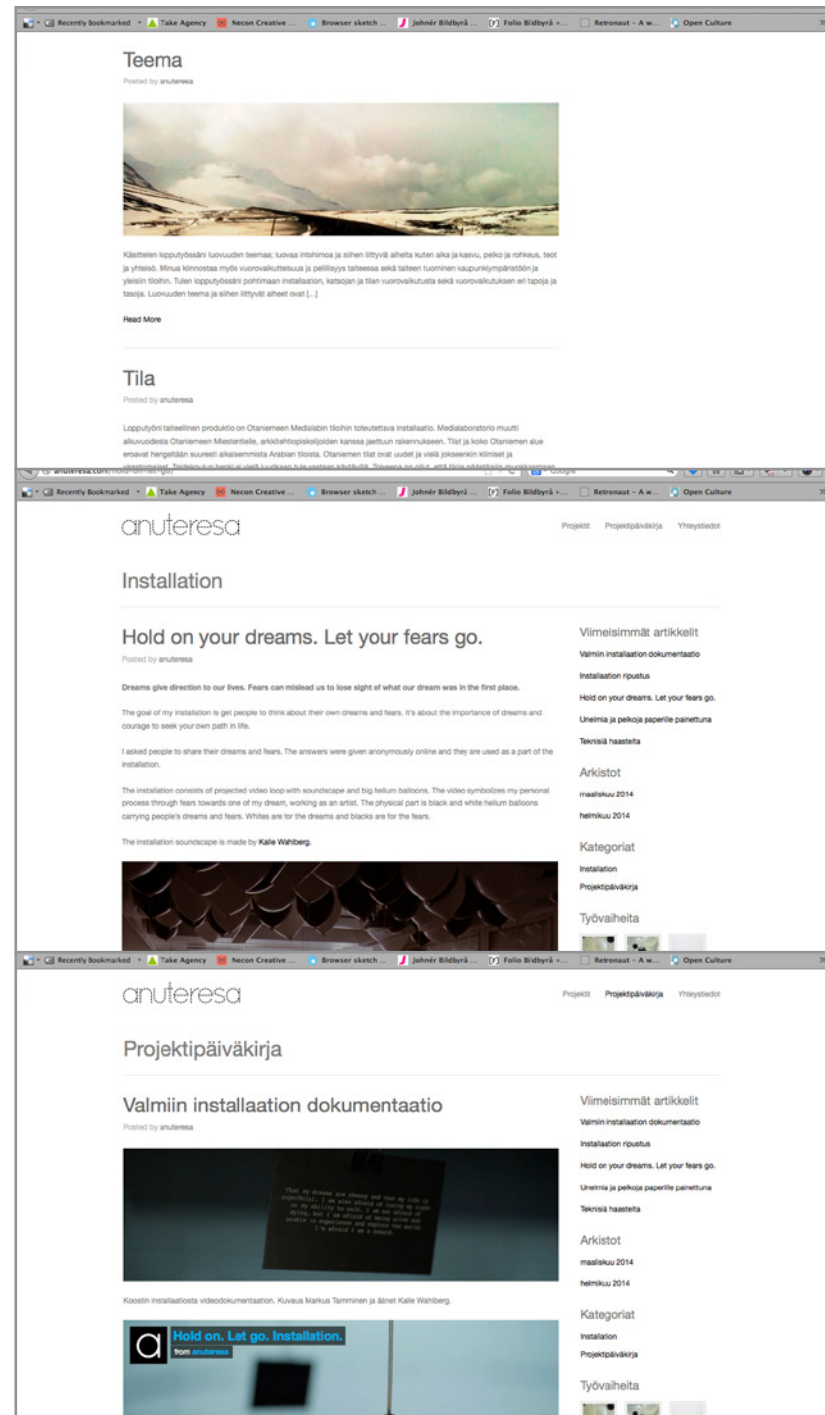
Kuvat: Ebon Heath, Installaatio 2012

virheettömyys. Samoin mustavalkoisuus ja dramaattisuus puhuttelivat minua.

6.3 PÄIVÄKIRJA

Projektipäiväkirjan¹² pitäminen oli hyvä ajatus. Sen myötä tuli kirjoitettua asioita muistiin heti kun olin edennyt projektissa ja asioita tuli pohdittua aktiivisesti. Päiväkirjasta on myös ollut suuri apu tätä kirjallista osiota tehdessä.

¹² <http://anuteresa.com/category/blog/>

6.4 MOODIFILMI JA -KUVAT

Halusin tutkia installaationi aihetta myös valokuvien ja videon avulla. Tekemisen kautta teeman, tunnelman ja visuaalisen maailman lähestyminen osoittautui hedelmälliseksi tavaksi.

Tietynlainen unenomaisuus, ajattomuus, rauhallisuus ja epä-todellinen tunnelma olivat ne mitä tavoittelin kuvilla ja videolla. Halusin luoda vaikutelman ajasta ja paikasta mitä ei voi määrittää. Halusin luoda kuviin ja videoon eräänlaisen mielen maailman; mielen, joka harhailee vielä jossain välitilassa, ei tarkalleen tiedä suuntaa. Tai tietää suunnan, mutta tuleva on vielä tuntemattoman peitossa ja mukana kulkee pelkoja, jotka varoittavat lähtemästä ehkä 'heikoille jaille'.

Loppujen lopuksi testimateriaalien kuvaus johti siihen, että työni muutti osaksi niiden johdosta suuntaa ja video tuli osaksi installaatiotani.

Kuvat: Otteita kuvatutkielmastani

6.5 TESTIT

Ajatus testiripustuksen tekemisestä tuli työni ohjaajalta Kari Cavénilta. Itse en olisi ehkä tajunnut niin varhaisessa vaiheessa lähteä testaamaan ideaa käytännössä. Testiripustus johti aiheen muokkaamiseen sekä sen myötä huomasin myös materiaalini haasteet. Pallot tyhjenivät aika nopeasti ruman näköisiksi. Ripustamisen lisäksi testasin installaation palloihin kiinnitettävien korttien kokoa ja kiinnitysmekanismia.

Myös tekniikkaan liittyvä testaus on tärkeää. Videokuvan heijastamista testatessamme ilmeni, että käytettävissä oleva tekniikka ei toimisi ajatukseni mukaisesti kyseisessä tilassa. Tämän seurauksena myös installaationi tila vaihtoi paikkaa.

Testaaminen on hyvä tapa saada työhön varmuutta ja mielenrauhaa. Ja toisinaan se myös johtaa työn ihan uusille urille. Kaikkea ei ole mahdollista testata. Esimerkiksi aikataulusta johtuen, en ehtinyt testaamaan, kuinka kauan valitsemani pallokokoo pysyy heliumilla ilmassa. Enkä myöskään tiennyt tarkkaan, kuinka monta palloa tilaan mahtuu. Osa päätöksistä jää väkisinkin itse installaation rakennusvaiheeseen, joten epäonnistumiselle jää mahdollisuus.

Kuva: Kari Cavén mukana testiripustuksessa.

7. PROSESSIN AIKANA HERÄNNEET KYSYMYKSET

Prosessin aikana itselläni heräsi kysymyksiä, joita halusin lopuksi peilata työni ohjaajan, kuvanveistäjä **Kari Cavénin** sekä ystäväni, taidemaalari **Siiri Pohjolaisen** kanssa. Oli mielenkiintoista kuulla kahden taiteellista työtä tekevän ihmisen ajatuksia asioista, joita olin pohtinut prosessin aikana.

MIETITKÖ YLEISÖÄ TEOSTEN AIHEITA TAI TEEMOJA VALITESSASI?

Kari: *"Rehellisesti sanoen en oo kai koskaan miettinyt yleisöä."*

Siiri: *"En mieti. Tietenkin jos teema on omaelämäkerrallinen, mutta siihen on helppo samaistua, niin homma varmasti toimii."*

MIKÄ ON MIELESTÄSI TAITEEN TARKOITUS? MILLOIN SE ON ONNISTUNUTTA?

Kari: *"Mun mielestä taiteella voi olla hyvin monenlaisia tarkoituksia. Jokainen taitelija joutuu itse määrittelemään oman sa."*

Siiri: *"Mikä on taiteen tarkoitus? Entä mikä on elämän tarkoi-*

tus? Mieleeni muistuu kymmenen vuoden takaa suomalainen rap ryhmä Ritarikunta: "Elämän tarkoitus on ikävän karkoitus. Pois kaikki kuumotus ja turha vouhotus. Ritarikunta tuskin vastaan pistää, jos joku arjen vankilasta haluaa livistää. Tuu chillaa meidän kanssa"..."

MILLAINEN ON TYYPILLINEN TAITEELLINEN PROSESSISI?

Kari: *"Mun prosessi perustuu pääosin löydettyihin materiaaleihin ja löydettyihin esineisiin. Niitä mä olen kerännyt jo kymmeniä vuosia. Suurimman osan työhuoneesta lohkaisee romuvarasto. Seuraavassa vaiheessa yritän kuunnella mitä varastoni sanoo. Usein se ilmoittaa mihin muotoon se haluaa päätyä. Jos varastosta ei tule viestiä, yritän itse päättää mitä haluaisin tehdä. Yleensä teen näkyväksi niin hyvät, keskinkertaiset kuin aika huonotkin ideat. Joka välissä pitää kuitenkin muistaa miettimisen tärkeys."*

Siiri: *"Taiteellinen prosessi on joko yhden maalauksen teko tai teossarjan tai näyttelyn järjestäminen. Siihen liittyy ideointia (ajatuksia vaan tulee päähän), materiaalien hankintaa, joskus valokuvaamista ja lukemista. Se on maalaamisen kautta oivaltamista. Kehittelen koko ajan kollaasitekniikkaani. Prosessi on varmasti ikuinen."*

MITEN PALJON KERROT / SELITÄT TEOKSIASI?

Kari: "Yleensä en selitä teoksiani ollenkaan. Mutta usein niiden tekovaiheisiin liittyy tarinoita, niitä kerron mielelläni."

Siiri: "Teokseni nimi avaa aika paljon. Nuorempana oli kauhea tarve selittää ja perustella. Nyt on ymmärtänyt, että se on turhaa. Kirjoitusta ei tarvita paljoa. Teen aika lyhyen näyttelytekstin, kuin avaukseksi katsojalle ennen teoksiin tutustumista."

MILLÄ TAVOIN KERÄÄT / SAAT PALAUTETTA KATSOJILTA? VAI KERÄÄTKÖ / SAATKO?

Kari: "Kerään lehtileikkeitä näyttely kritiikeitä, mutta en kovin aktiivisesti. Katsojilta ja kavereilta saan silloin tällöin palautetta."

Siiri: "Välillä nettisivujen kautta tulee palautetta. Myös ostajat saattavat ottaa yhteyttä, jos heitä ei ole tavannut kasvotusten. Nykyään tietenkin myös sosiaalinen media. Onneksi palaute on positiivista ja ystävällistä."

MILLOIN KOET ONNISTUNEESI TAITEILIJANA? ENTÄ MILLOIN KOET EPÄONNISTUNEESI?

Kari: "Silloin kun noi edellä mainitut muistavat kehua teoksiani/näyttelyäni. Ja silloin, kun joku tulee puhumaan teoksestani ja kertoo löytäneensä teoksestani asioita, joita en ollut siihen tietoisesti laittanut. Epäonnistumisia tulee paljon. Suurimman osan niistä huomaan jo työhuoneella ja älyän hävittää teoksen ennen kuin se pääsee ovesta ulos. Jos teos ei kosketa ketään millään tavalla, se on turha, ja siis epäonnistunut."

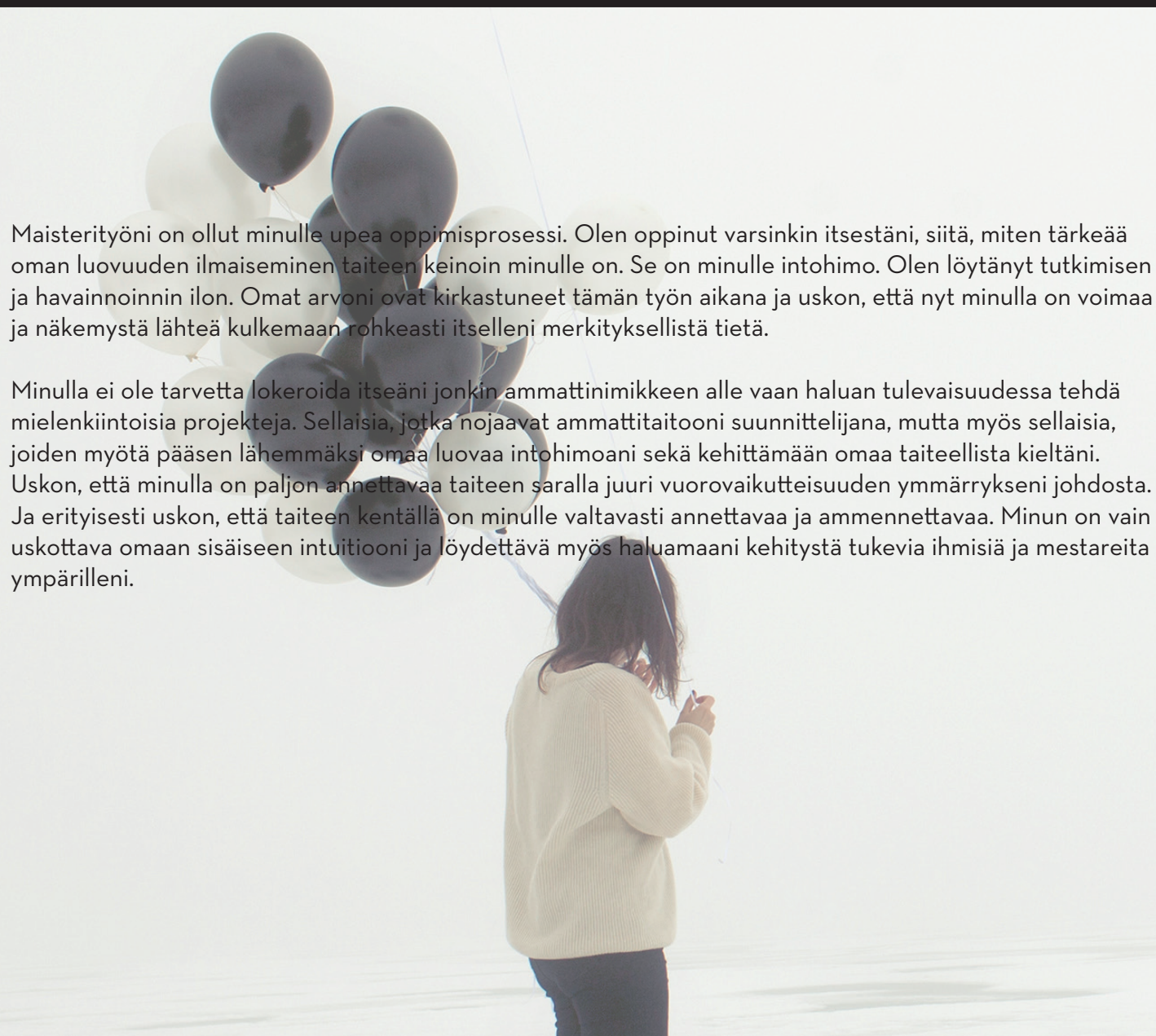
Siiri: "Koen onnistumisen hetkiä pienestäkin pensselinvedosta. Onnistunut maalaus vasta on juhlaa! Kiinnostava näyttelyriipustus on onnistumista. Teosmyynti very nice. Epäonnistumista on, jos ei saa apurahoja. Miksi muut saavat ja minä en? Mikä tekee minusta huonomman taiteilijan?"

MINKÄ PARISSA TYÖSKENTELET TÄLLÄ HETKELLÄ?

Kari: "Tällä hetkellä työskentelen ihan perustuotannon kimpassa. Se on hauskaa, kun saa kokeilla ihan tyhmiäkin ideoita, leikkiä romuilla ja ajatuksilla. Viimeksi purin pianon. Lokakuussa minulla on näyttely galleria Anhavassa, mutta en vielä ajattele sitä liikaa."

Siiri: "Siiri Pohjolainen by Night - yökollaaseja. Olen kääntänyt ongelmani positiiviseksi. Mitä olenkaan saanut kokea kun muut ovat nukkuneet. Tummanpuhuvia kollaasimaalauksia Galleria Katariinaan Kalevankadulle marraskuulle 2014."

8. JOHTOPÄÄTÖKSET JA TULEVAISUUDEN SUUNNITELMAT

A person with long dark hair, wearing a light-colored sweater, is seen from behind, holding a cluster of balloons. The balloons are a mix of dark and light colors. The background is a bright, hazy outdoor setting, possibly a beach or a field.

Maisterityöni on ollut minulle upea oppimisprosessi. Olen oppinut varsinkin itsestäni, siitä, miten tärkeää oman luovuuden ilmaiseminen taiteen keinoin minulle on. Se on minulle intohimo. Olen löytänyt tutkimisen ja havainnoinnin ilon. Omat arvoni ovat kirkastuneet tämän työn aikana ja uskon, että nyt minulla on voimaa ja näkemystä lähteä kulkemaan rohkeasti itselleni merkityksellistä tietä.

Minulla ei ole tarvetta lokeroida itseäni jonkin ammattinimikkeen alle vaan haluan tulevaisuudessa tehdä mielenkiintoisia projekteja. Sellaisia, jotka nojaavat ammattitaitooni suunnittelijana, mutta myös sellaisia, joiden myötä pääsen lähemmäksi omaa luovaa intohimoani sekä kehittämään omaa taiteellista kieltäni. Uskon, että minulla on paljon annettavaa taiteen saralla juuri vuorovaikutteisuuden ymmärrykseni johdosta. Ja erityisesti uskon, että taiteen kentällä on minulle valtavasti annettavaa ja ammennettavaa. Minun on vain uskottava omaan sisäiseen intuitiooni ja löydettävä myös haluamaani kehitystä tukevia ihmisiä ja mestareita ympärilleni.

9. TYÖN DOKUMENTAATIO

Pyrin prosessin aikana eri vaiheiden mahdollisimman tarkkaan dokumentoimiseen. Päädyin kirjoittamaan projektipäiväkirjaa sekä tekemään installaation tekovaiheesta videon. Kuvasimme myös valmiista installaatiosta videon sekä kuvamateriaalia. Kuvaustyössä minua auttoi Markus Tamminen.

9.1 PROJEKTIPÄIVÄKIRJA

Projektipäiväkirja löytyy osoitteesta: <http://anuteres.com/category/blogi/> sekä installaation infisivu, mihin sai jättää kommentteja työstä löytyy osoitteesta: <http://anuteres.com/hold-on-let-go/>

9.2 VIDEO INSTALLAATION RAKENTAMISESTA

Kuvasimme koko installaation rakentamisen ajan GoPro kameralla materiaalia. Kamera ajastettiin ottamaan kuusi

kuvaa minuutissa. Video installaation rakennusvaiheista löytyy tämän kirjallisen työn mukana tulevalta dvdltä.

9.3 VALMIIN INSTALLAATION KUVAUS

Dokumentoimme valmiin installaation videoksi. Video löytyy tämän kirjallisen työn mukana tulevalta dvdltä.

LÄHDELUETTELO

Aalto Service Factory. (12. huhtikuu 2013). Miten luova intohimo muuttaa yrityksiä ja yhteiskuntaa? Aalto Business and Innovation Insights 2013 –paneelitilaisuus. Haettu 20. helmikuu 2014 osoitteesta Aalto yliopisto Service Factory: <http://www.service-factory.aalto.fi/fi/paneeli2013>

Bishop, C. (2005). Installation Art. A Critical Introduction.

Himanen, P. (tammikuu 2014). Luovuuden kulttuuri. Elämä taideteoksena . Aaltoyliopisto.

Järvilehto, L. (2009). Luovan työn opas. Haettu 9. maaliskuu 2014 osoitteesta www.filosofianakatemia.fi: <http://filosofianakatemia.fi/download/luovantyonopas10.pdf>

Järvilehto, P. (15. huhtikuu 2013). Miten luova intohimo muuttaa maailmaa? Haettu 8. maaliskuu 2014 osoitteesta Ajattelun ammattilainen: <http://ajattelunammattilainen.fi/2013/04/15/miten-luova-intohimo-muuttaa-maailmaa/>

Karhunen, S. (2011). Nykyveistoksen, katsojan ja tilan vuorovaikutteisuudesta. Helsingin yliopisto , Taidehistorian oppiaine . Karhunen, Saara;

Müller, K. (23. helmikuu 2014). Organisaatiouudistusten hyökyaalto tappaa luovuuden. Haettu 25. helmikuu 2014 osoitteesta <http://kitimuller.com>, Ajatusfilailua —– Dashing: <http://kitimuller.com/?p=119>

Nykyri, A.; Yli-Annala, K.; & Rannikko, V.-P. (2009). Installaatio. Kootut selitykset. . (K. Henriksson, Haastattelija) Yle Radio 1.

Seppä, A. (2012). Kuvien tulkinta. Gaudeamus.

Solatie, J.; & Mäkeläinen, M. (2009). Ideasta innovaatioksi - luovuus hyötykäyttöön. Haettu 25. helmikuu 2014 osoitteesta Luova innovaatioprosessi: <https://docs.google.com/presentation/d/1tECOqNryNd4KdoYdCHAQeygwWiM7GTdQ--2JJJoJXrNg/edit#slide=id.i0>

AUDIOVISUAALISET LÄHTEET:

Jørgensen, J.; & Lundø, H. (Ohjaajat). (2009). Olafur Eliasson: Space Is Process [Elokuva].

LIITE 1. UNELMAT JA PELOT –KYSYMYSLOMAKE, SUOMI

Unelmat vs. pelot

Kerään maisterityötäni taiteellista produktiota varten ihmisten unelmia ja pelkoja. Vastaukset annetaan anonyymeinä ja niitä käytetään osana installaatiota, joka valmistuu kevään 2014 aikana MediaLabin tiloihin Otaniemeen. Osallistumalla annat siis luvan käyttää vastaustasi osana teosta. Voit kirjoittaa vastauksesi valitsemallasi kielellä. Arvostan suuresti haluasi auttaa ja olla osana teosta. Kiitos!

Mistä unelmoit?

Unelmia on suuria ja pieniä, arkisia ja maailmaa syleileviä. Kaikki yhtä tärkeitä.

Mistä sinä unelmoit? Mitä toivot juuri nyt? Mikä on haaveesi, joka saa sinut liikkeelle ja yrittämään? Unelmat voivat olla konkreettisia virstanpylväitä elämäsi varrella tai vaikka taito tai mielentila, jonka toivot saavuttavasi. Mieti muutama minuutti ja kirjoita unelmasi, yksi tai useampi.

Mitä pelkää?

Meillä kaikilla on pelkoja, pieniä ja suuria. Ne ovat voimia, mitkä pidättelevät tai jopa estävät meitä tavoittelemasta unelmiamme. Älä mieti liikoja, rohkaistu ja kirjoita pelkosi tähän.

LIITE 2. UNELMAT JA PELOT –KYSYMYSLÖMAKE, ENGLANTI

Dreams vs. Fears

As a part of my artistic based Master's Thesis, I would like to know how people see their dreams and fears and I hope you would like to share some of these with me through this survey. The answers are given anonymously online and the survey does not take more than few minutes of your time. The installation will be launched during spring 2014 at Media Lab premises in Otaniemi. By taking part to this survey about your dreams and fears you are giving the permit to use your answers as a part of the installation.

I highly appreciate your help involving my artwork. Thank you!

What are your hopes and dreams?

People have dreams, big and small, trivial or world embracing. All still equally important. What are you dreaming of? What are your hopes right now? What is the dream that keeps you going? Dreams can be concrete goals, some skills or even a state of mind. Take a few minutes to think about it and write down your dreams.

What are you afraid of?

We all have fears. Fears holds us back or even prevents us to seek or reach our dreams. Don't think too much, take heart and write down your fears.

LIITE 3. VASTAUKSET: UNELMAT

Unelmoin siitä, että saisin tehdä työtä taiteilijana. Unelmoin rauhallisista aamuista. Unelmoin keskipäivän kävelyistä. Unelmoin mielenkiintoisista projekteista.

Terveestä, onnellisesta elämästä rakkaiden ihmisten ympäröimänä. Rajattomasta matkustamismahdollisuudesta. Unelmoin pidemmästä kesästä. Inspiroivasta työstä, joka voimaannuttaa ja kehittää. Maailmanrauhasta. Unelmoin siitä että köyhyys ja itsekeskeisyys vähenee. Unelmoin siitä että ihmiset alkaisivat enemmän välittää toisistanne, ympäristöstä, maapallostamme, hyvinvoinnistamme.

Ovallukset, aika, mielenrauha

Unelmoin osaavani sen, mitä en nyt osaa. Ja opittuani löytäväni uusia asioita, jotka haluan oppia. Ja säilyttäväni uteliaisuuteni ja oppimisen himoni ikuisesti.

Unelmoin löytäväni mielenrauhan itseni kanssa. Sen mielentilan jossa pystyy olemaan onnellinen itsensä kanssa, elämään rauhassa ja olemaan itselleen armollinen ja arvostamaan niitä tekijöitä mitä nyt on ja mitä on saavuttanut. Mielenrauhan pohjalta uskon löytäväni tulevaisuudessa taas suuremmat mahdollisuudet ja rohkeuden toteuttaa uusia toiveitani ja uskaltaa hypätä tuntemattomaan miettimättä sen enempää seurauksia. Mielenrauhan pohjalta uskon löytäväni myöskin rakkauden jonkun ihmisen kanssa jonka kanssa olisi ihana kasvaa vanhaksi.

Unelmoin kesästä ja lämmöstä, ettei tarvitse pukea paksuja vaatteita päälle. Kesällä kaikki on kiireettömämpää. Haaveilen asumisesta jossain lämpimässä maassa. Haaveilen stressittömästä elämästä, jossa on aikaa kävellä hitaasti ja katsella ympärilleen.

Unelmoin, että tulevaisuudessa muuttaisin aikuisena yksiöön, jossa näkisin mukavat maisemat, kun katson ulos ikkunasta. Unelmoin, että menestyisin töissä. Unelmoin, että pääsisin kielimatkalle Englantiin. Unelmoin, että onnistuisin tulevaisuudessa.

Toisesta lapsesta. Onnellisesta elämästä perheen kanssa. Matkoista eri puolille maailmaa. Siitä, että ehtisi nähdä ystäviä enemmän. Että ehtisi harrastaa laulamista enemmän. Että ehtisi harrastaa tanssimista, lumilautailua ja thriathlonia. Uudesta työpai-

kasta jossain vaiheessa.

Toivon nukkuvani enemmän ja paremmin. Unelmoin uuden asuntoni sisustamisesta. Juuri nyt toivon, että muistaisin elää hetkessä ja pystyisin arvostamaan vapautta toteuttaa itseäni.

Unelmoin rentouttavasta lomasta jossakin lämpimässä. Rauhallisesta hetkestä valtameren äärellä tai kulkemisesta rantakaupungin kaduilla. Omasta hetkestä ilman lapsiperheen kiirettä ja säätöä.

Unelmoin sisäisestä rauhasta, vapaudesta ja riippumattomuudesta. Itsevarmuudesta ja rohkeudesta. Unelmoin mielekkästä työstä, jossa voisin tehdä jotain luovaa.

Että joku silittäisi ja kutittaisi.

Unelmoin siitä, että minusta tulee isona palomies ja että pääsen ulkoavaruuteen katsomaan planeettoja ja mennä Plutoon. Plutossa on tositosi kylmää.

Vapaudesta tehdä mitä itse haluaa, ilman huolta taloudellisesta toimeentulosta. Tämä ei tarkoita laiskottelua vaan mahdollisuutta tehdä niitä mielenkiintoisia asioita, joita itse milläkin hetkellä näkee mielenkiintoiseksi.

Minä unelmoin siitä että Lotta tulisi jo tänne yökylään, ja että tulisi kesä ja että pääsisin Afrikkaan (tyttö 3,5v).

Unelmoin tavata työskennellä niin, että en olisi niin riippuvainen muiden aikatauluista. Vapaa mutta riittävästi rutiineja. Unelmana on löytää se paikka, se rooli, joka tuntuu juuri omalta. Haasteellinen, mutta riittävästi kokemukseen nojaava.

unelmoisin jonkin tason kielitaidosta että pärjäisin itsekseni maailmalla ,tiedän tosin että se on itsestä kiinni, asia johon pitäisi paneutua syvemmin.

Unelmoin rohkeudesta tarttua unelmaan, unelmoin uusista onnistumisista, suunnitelmien toteutumisesta. Unelmoin isommasta

asunnosta, onnen tunteesta. Aurinkolomasta, lomasta, jolloin pystyy päästämään kaikesta irti. Unelmoin huolettomuudesta. siististä kodista. Kesämökistä. Unelmoin naurusta, joka vapauttaa. Unelmoin täydellisyydestä tai siitä että ymmärrän ettei mikään ole täydellistä.

Omistusasunto, palkinto mainoskilpailusta, ulkomaanmatka, opiskelu ulkomailla, oma ravintola, ylennys, palkankorotus, herkutelu ja nautiskelu.

Lomasta, energiasta, valosta, kesästä, hyvästä työpaikasta ja toisaalta siitä että saisin viettää kaiken ajan perheeni kanssa ilman työpaineita, isoista juhlista, joita en kuitenkaan jaksa järjestää, perjantaista, matkasta Japaniin, Islantiin, Kuubaan, Australiaan ja moneen muuhun paikkaan, paksuista hiuksista, selluliittomista jaloista ja täydellisestä ihosta, laskiaispullista ja kaakaosta, pussailusta ja romatiikasta, lukurauhasta ja laiskottelusta, siitä että elän onnellisesti vanhaksi asti.

Unelmoin tasapainoisesta elämästä - siitä, että herään aamulla ja kaikki on hyvin ja että fiilis jatkuu nukkumaan menoon asti. Nyt elämä tuntuu olevan enemmän ylä ja alamäkeä, se tasainen "zen"-fiilis puuttuu. En siis unelmoi materiasta tai muusta, joka ehkä vaikea saavuttaa. Ihan simppele unelma, joka on minusta itsestäni kiinni. Sen eteen teen töitä.

sisäisestä rauhasta, itsevarmuudesta minästä, tuhisevasta vauvasta sylissä, tohtorin tutkinnosta

Unelmoin vapaudesta, flow-tilasta ja nilkittömästä työympäristöstä. Unelmoin työn tekemisestä asiat ja ratkaisut edellä ja turhat näivettävät pökkuroinnit ja pelleilyt pois toimintaa hidastamasta. Unelmoin vapaudesta tehdä omia valintoja ja päätöksiä.

unelmani kaiken kiireen keskellä on harmoninen arki, laiskat sunnuntaiaamut, auringonpaiste laiturilla kesäpäivänä. Unelmoin että saan matkustaa kaukaisille saarille, jonnekin tyynelle merelle ja että joku päivä opin purjehtimaan.

Elämästä. Mirjamista. Aika. Kaksistaan. Ja sit toivon myös itselleni leppoisia aikoja.

I dream of starting a family and having (for once) a secure, boring, non-stressful life where I have an interesting job full of challenges.

Exchanging knowledge and inspiration. Eventually find a place to call home. Live the unconventional relationship that would make everyone happy with no concept of ownership. Work in a great and creative team. Get to work in Iraq.

I want to see the world. I want to have an impact on the world around me. I want to walk with my eyes and heart open, but still able to keep my sanity and calmness. I want to help other people open their eyes and hearts. I want to be surrounded with beauty inside and out. I want to live long and prosper.

dream house in country

My biggest dream is to live a "normal" life, stable and steady, in peace and quiet, to be happy and healthy. On a bigger scale I dream of a world, where there isn't any violence and injustice, no matter what the species.

I have a couple of them that are interconnected and ongoing :). No.1 LOVE - love of my life, my family and true friends No.2 is to have mental and physical health, No.3 is to find professional happiness and fulfillment. That are the sums of the little and connected dreams and wishes :) money is included in the No.3 LOL :)

I dream of getting back to my health/weight when I was 24 years old. I'd love to have all the hair I had then as well. I dream of being around to see my kids succeed, particularly my youngest daughter fulfilling her desire to play Division I College Softball at UCLA and then becoming a successful actress both on stage and screen. This is the dream that keeps me moving forward despite my depression. I dream of being able to afford the upkeep of the family home where I grew up after my mom joins Dad in Heaven. Would love to retire there. At this point in my life, I just want to find true happiness. I am unhappy in my marriage, but I do not believe in divorce. My children are the driving force behind me getting up every day. My faith that my suffering will lead to something greater keeps me from utter despair. One dream I have is to win the lottery/powerball so that I can take care of all my debt, pay off my mom's bills, put my kids through college as well as my twin niece & nephew, pay off my brother's bills, donate generously to my charities, build a new St. Peter's Junior High School where I live, and set up a college scholarship fund in my dad's name.

Through the years I've discovered that dreams are meaningless without context in your life. I have dreamed of doing many things. None of them have worked out because my life took me down different paths. Of course people say that there's always a choice; the truth of the matter is, life is not so black and white. It is mostly grey -- sometimes a "choice" really isn't a choice, sometimes there's only one path to take. For me, dreams are only relevant when one thinks in broader, more philosophical terms. For a dream to have meaning, I can't say for example that my dream is to find a methodology for bridging cultures, as a means of peacebuilding. My life does not allow me to do this on a level that would contribute to humanity. All i can do is work as an independent scholar, but that will likely not be enough. So i have to think of dreams in a more general context. That before I die, I'd leave this world a better place for those who knew me, for those whose lives I touched, whose paths I crossed. That's all I can afford to dream about.

In last few monts my biggest dream is about a "boy", I want him as I have never want anybody till now.

My dream is having a healthy and happy life. Kids and a soulmate to live with.

At the moment I'm dreaming of a "free year" or several, when I'd be able to do all those things I love to do: concentrating on photographing and traveling instead of going to work on daily basis. The dream that keeps me going is the fact that I do have that opportunity if I only want to keep on working with that dream.

I want to do something of value. I want to make people laugh. I want to see the world and meet all the different people that make it. I want to see my friends and family succeed in what makes them happy.

Löytäisin elämäni rakkauden. Olisin tyytyväinen itseeni. Olisin vähemmin höntti. Töppäily humalassa loppuisi. Säveltäisin mahtavan biisin. Äiti paranisi. En olisi kateellinen ja kyyninen. Oppisin tekemään päätöksiä. Vanhenisin sekä henkisesti, että fyysisesti arvokkaasti, hahaha.

LIITE 4. VASTAUKSET: PELOT

Pelkään sitten kun -elämää.

Pelkään läheisten ystävien ja sukulaisten menettämistä. Pelkään että elämä hurahtaa ohi liian nopeasti. Pelkään että moni näkemisen arvoinen paikka jää näkemättä, koska ei vaan 'ehdi'. Pelkään että mua ei hyväksytä sellaisena kuin olen. Pelkään että maailma muuttuu huonompaan suuntaan, itsekeskeisemmäksi, kulutushullummaksi, välinpitämättömäksi.

Sairaus, kuolema

Kaikista eniten pelkään jäätymistä; sitä että tosipaikan tullen luovuus ei kuki, ideoita irtoa saati inspiraatio iske.

Suurin pelkoni on se, että jään paikoilleni itseni kanssa enkä uskalla luottaa ja uskoa siihen mitä olen. Pelko oman itsensä ja taitojensa kanssa on suurin este jonka koen estämään omaa onnellisuutta. Uskon vahvasti että kun ihminen uskoo itseensä, vain taivas on rajana. Pelkona on myös yksin jääminen, yksinäisyys, varsinkin vanhetessa. En halua ikinä kokea olevani yksin itseni kanssa, ilman läheisiäni.

Pelkään kipua ja loukkaantumista. Pelkään tärkeiden ihmisten menettämistä. Pelkään rakkautta, koska se satuttaa.

Pelkään huvipuistolaitteita, joissa mennään pää alaspäin. Katsominenkin tekee jo pahaa, kaikkein eniten pelottaa se, että omalla kohdalla laite pysähtyy silloin, kun pääni on alaspäin. Tai sitten, että kaikki turvavyöt irtoavat ja putoan alas. Onneksi olen osittain voittanut pelkoni Linnanmäellä, kun menin rakettiin (sen vauhdin takia).

Sitä, että jotain tapahtuisi lapselleni tai miehelleni. Että omat vanhemmat kuolevat.

Pelkään, että elämä menee ohitseni ilman että osaan aktiivisesti tehdä siitä oman näköiseni. Pelkään etten osaa kuunnella tarpeeksi itseäni ja teen liikaa asioita miellyttääkseni muita. Pelkään tunteiden ja erityisesti heikkouden näyttämistä. Pelkään keskiarvoelämää.

Pelkään jonkun perheenjäsenen vakavaa sairastumista. Kun kaikki on nyt niin hyvin, on alituinen piilevä pelko, että se ei kestä.

Pelkään epäonnistumista ja muiden mielipiteitä. Pelkään myös, että läheiseni eivät hyväksy tai arvosta valintojani.

Hirviöt ja kummitukset pelottavat. Myös tuhmat merirosvot sekä merirosvolaivat.

En pelkää mitään paitsi että tulen niin kipeäksi, että joudun sairaan.

En oikeastaan pelkää muuta kuin työkyvyttömyyttä, tai ehkäpä siinä henkistä romahdusta tai hulluksi tuloa.

Mä pelkään sitä pimeää, siksi koska en tykkää että mulla on verhot, ja sitten kun haluaisin saada sen verhon auki en saakaan sitä auki.

Etten näe sitä mikä on edessä, että katson asioita liiaksi taustapeilin kautta enkä osaa tarttua siihen, uuteen mahdollisuuteen. Jos heittäydyn uuteen, miten sopeudun taloudellisesti?

työ on kaikkein tärkein juttu elämässä terveyden jälkeen, mutta pelkään että se on joillakin aloilla mennyt liian ihmistä kuluttavaksi ,jossa moni nuori ihminen on menettänyt nyt jo terveytensä enkä toivoisi sitä omille lapsille enkä kenellekkään muille. pelkään myös sitä että nuorilta on kiireen takia jäänyt luonnossa liikkuminen vähiin joka ainakin on tämän ikäiselle on antanut uusia voimia.

Pelkään epäonnistumista. Pelkään vanhenemista. Pelkään etten ymmärrä enää. Pelkään että minusta ei pidetä. Että minusta puhutaan selän takana. Ettei minua ymmärretä. Pelkään uupumusta. että väsyn enkä jaksaa vielä unelmaa loppuun. Perfektionismi estää aloittamasta. tai olemasta tyytyväinen. Pelkään että huomaan liian myöhään sen mikä sittenkin oli tärkeää.

Epävarmuus, ahdistus, menettämisen pelko, työttömyys, rakkaudettomuus, jumiutuminen, masennus ja sairastuminen.

Lapsen ja miehen kuolemaa, sairautta, synnytystä, työttömyyttä, rahapulaa, sitä että lastani kiusataan tai että en pysty suojelemaan lastani.

Mietin liikaa tulevaa ja muodostan siitä pelkoja, joita on aivan turhaa. En elä hetkessä vaan usein kiiruhdan jo tulevassa, johon en tietysti voi vaikuttaa. Pelkään, että en ole onnellinen, jos ”tämä ja tämä” ei onnistu. Todellisuudessa näillä asioilla ei luultavammin ole mitään väliä, joten stressaan itseäni turhalla. Pitäisi osata päästää irti ja elää hetkessä, tässä ja nyt. Olla läsnä.

läheisen menettämistä, epävarmuutta

Pelkään isoja hankaluuksia elämänpolulla, kuten sairastumista. Pelkään menetyksiä ja surua. Pelkään toimeettomuutta, päämäärättömyyttä ja intohimojen katoamista.

Suurimmat pelot liittyvät siihen että lapsille tapahtuu jotain pahaa. Joskus näen painajaisia että joku tunkeutuu ovesta sisään, ja se tuntuu todelliselta, mutta onneksi saan herätettyä itseni siitä .hetken kestää että varmistus että se oli vain unta.

Mirjami. Omien taitojen ehtyminen. Ulkopuolelle jäänti.

Every night I see dreams where I get stabbed, shot or I drown or some of my family members are killed so I'm starting to be afraid of sleeping.

My own anxiety attacks as they hurt others. Cockroaches and rats, it will never change!

The death of my relatives. My mortality and the fact that it will make me weak and miss all the developments in the future.

I was afraid of driving, but it's getting better these days. I'm mostly afraid of fear itself - it brings the worst in me and in other people too. If only we wouldn't be so afraid, this world would be much better place.

Letting go

Apart from being terrified of spiders, I suppose my biggest fears are having to try and live by somebody else's dreams and lose yourself along the way, losing loved ones and getting terminally ill.

fear of: being alone, abandonment, disappointment in various things and people, health scares, being harmed professionally by mean people, misunderstood, of not being given a second chance, rejection,

I have ALWAYS been afraid of not being worthy.....of anything. I absolutely have the worst self esteem. I've tried to commit suicide several times. I feel like no one truly likes me, that they're only nice to me because it's the Christian thing to do. I fear that when I die, no one will notice. I will have not made the slightest difference in anyone's life, and as a result, I will not merit Paradise. I fear that everyone will find out what a huge fraud I am; my life is a farce, pretending all is peachy keen when deep inside I feel so depressed.

I don't have any fears that would stop me 100% from doing things if my (or someone else's) life depended on it. I have things I would rather not do, of course. I don't like heights. I can't swim. I find crowds stupid and unpleasant so I stay away from them. I often avoid groups and parties because the conversation is often shallow and boring. Do I fear these things? No. If it was a matter of life and death, could I do these things? Yes.

I have overcome my fears many times and did things I thought I could not do.

I suppose in light of my dream listed above, my fear would be to have my life count for nothing. Then again, I'm not sure if that would be a valid fear, because I've steeled myself to accept that possibility. If it turns out that my life was for nothing, I will accept it. And if one accepts it, is it still a fear? I'm sorry if this is confusing and unhelpful.

My biggest fear is that I will lose people I care about, but in a way that they are really gone. I am afraid of expressing my emotions, especially in romantic sense.

Illness, future and I mean if I stay alone and when I'm old I'm lonely.

Fears: getting sick, or that my loved ones would get sick and die.

That my dreams are cheesy and that my life is superficial. I am also afraid of losing my sight or my ability to walk. I am not afraid of dying, but I am afraid of being alive and unable to experience and explore the world. I'm afraid I am a coward.

Pelkään, että mut ymmärretään väärin. Että en ole haluttu. Että haisten pahalle. Kyynisyyttä. Että teen väärä valintoja elämässä. Läheisten kuolemaa. Saan fudut. Yksinäisyyttä. Joku sauvasekoittaa mun naaman.

